

Пета књига Мојсијева која се зове Закони поновљени

*Добра дела Божија и незахвалност
Израиљева.*

¹ Ово су речи које говори Мојсије свему Израиљу с ону страну Јордана, у пустињи, у пољу према Црвеном мору, између Фарана и Тофола и Ловона и Асирота и Дизава,

² једанаест дана хода од Хорива преко горе Сира до Кадис-Варније.

³ А беше четрдесете године први дан једанаестог месеца, кад Мојсије каза синовима Израиљевим све што му беше заповедио Господ да им каже,

⁴ пошто уби Сиона, цара аморејског који живљаху у Есевону, и Ога цара васанског који живљаху у Астароту и у Едрајину.

⁵ С оне стране Јордана у земљи моавској поче Мојсије казивати овај закон говорећи:

⁶ Господ Бог наш рече нам на Хориву говорећи: Доста сте били на овој гори.

⁷ Обрните се и подигните се и идите ка гори аморејској и у сву околину њену, у равнице и у брда и у долине, и на југ и на брегове морске, у земљу хананску и на Ливан и до реке велике, реке Ефрата.

⁸ Ето, дао сам вам земљу, уђите у њу, и узмите земљу, за коју се заклео Господ оцима вашим, Авраму, Исаку и Јакову, да ће им је дати и семену њиховом након њих.

⁹ И рекох вам онда говорећи: Не могу вас носити сам.

¹⁰ Господ Бог ваш умножио вас је, и ето вас данас има много као звезда небеских.

¹¹ Господ Бог отаца ваших да вас умножи још хиљаду пута више, и да вас благослови као што вам је казао.

¹² Како бих ја сам носио муке ваше, бремена ваша и распре ваше?

¹³ Дајте из племена својих људе мудре и веште и познате да вам их поставим за старешине.

¹⁴ Тада ми одговористе и рекосте: Добро је да се учини шта си казао.

¹⁵ Тада узевши старешине од племена ваших, људе мудре и познате, поставих вам их за старешине, за хиљаднике и стотинаре и педесетаре и десетаре и управитеље по племенима вашим.

¹⁶ И заповедих онда судијама вашим говорећи: Саслушавајте распре међу браћом својом и судите право између човека и брата његовог и између дошљака који је с њим.

¹⁷ Не гледајте ко је ко на суду, саслушајте и мало и великог, не бојте се никога, јер је суд Божији, а ствар која би вам била тешка изнесите преда ме да је чујем.

¹⁸ И заповедих вам онда све што ћете чинити.

¹⁹ Потом отишавши од Хорива пређосмо сву ону пустињу велику и страшну, коју видесте, идући ка гори аморејској, као што нам заповеди Господ Бог наш, и дођосмо до Кадис-Варније.

²⁰ Тада вам рекох: Дођосте до горе аморејске, коју нам даје Господ Бог наш.

²¹ Гле, дао ти је Господ Бог твој ту земљу, иди

и узми је, као што ти је рекао Господ Бог отаца твојих; не бој се и не плаши се.

²² А ви сви дођосте к мени и рекосте: Да пошаљемо људе пред собом да нам уходе земљу, и да нам јаве за пут којим ћемо ићи и за градове у које ћемо доћи,

²³ и то ми би по вољи, и узех између вас дванаест људи, из сваког племена по једног;

²⁴ и они се подигоше и изишавши на гору дођоше до потока Есхола, и уходише земљу;

²⁵ и набраше рода оне земље и донесоше нам, и јавише нам говорећи: Добра је земља, коју нам даје Господ Бог наш.

²⁶ Али не хтесте ићи него се супротисте заповести Господа Бога свог.

²⁷ И викасте у шаторима својим говорећи: Мрзи на нас Господ, зато нас изведе из земље мисирске, да нас да у руке Аморејцима и да нас потре.

²⁸ Куда да идемо? Браћа наша уплашише срце наше говорећи: Народ је већи и виши од нас, градови су велики и оградађени до неба, па и синове Енакове видесмо овде.

²⁹ А ја вам рекох: Не плашите се и не бојте их се.

³⁰ Господ Бог ваш, који иде пред вама, Он ће се бити за вас онако како вам је учинио у Мисиру на ваше очи,

³¹ и у пустињи, где си видео како те је носио Господ Бог твој, као што човек носи сина свог, целим путем којим сте ишли докле дођосте до овог места.

³² Али зато опет не веровасте Господу Богу свом,

³³ који иђаше пред вама путем тражећи вам

место где бисте стали, иђаше ноћу у огњу да вам светли путем којим бисте ишли, а дању у облаку.

³⁴ И чу Господ глас речи ваших, и разгневи се и закле се говорећи:

³⁵ Ниједан од овог рода злог неће видети ове добре земље, за коју се заклех да ћу дати вашим оцима,

³⁶ осим Халева, сина Јефонијиног; он ће је видети, и њему ћу дати земљу по којој је ишао, и синовима његовим, јер се сасвим држао Господа.

³⁷ Па и на мене се разгневи Господ с вас; и рече: Ни ти нећеш ући онамо.

³⁸ Исус, син Навин, који те служи, он ће ући онамо, њега утврди; јер ће је он разделити синовима Израиљевим у наследство.

³⁹ А деца ваша, за коју рекосте да ће постати робље, синови ваши, који данас не знају ни шта је добро ни шта је зло, они ће ући онамо, и њима ћу је дати и они ће је наследити.

⁴⁰ Ви, пак, вратите се и идите у пустињу к Црвеном Мору.

⁴¹ А ви одговористе и рекосте ми: Сагрешисмо Господу; ићи ћемо и бићемо се сасвим како нам је заповедио Господ Бог наш. И узевши сваки своје оружје хтесте изаћи на гору.

⁴² А Господ ми рече: Кажи им: Не идите и не бијте се, јер нисам међу вама, да не изгинете пред непријатељима својим.

⁴³ И ја вам рекох, али не послушасте, него се опресте заповести Господњој, и навалисте на гору.

⁴⁴ Тада изиђоше пред вас Амореји, који сеђаху у оној планини, и погнаше вас као што чине пчеле, и побише вас на Сиру па до Орме.

⁴⁵ И вративши се плакасте пред Господом, али Господ не послуша глас ваш нити окрете ухо своје к вама.

⁴⁶ И остадосте у Кадису дуго времена докле онде стајасте.

2

Ход кроз пустињу до победе над Сионом.

¹ Потом се вратисмо, и идосмо у пустињу к Црвеном Мору, као што ми заповеди Господ, и обилазисмо гору Сир дуго времена.

² И рече ми Господ:

³ Доста сте обилазили ту гору, обрните се на север.

⁴ И заповеди народу и реци: Сада ћете прећи преко међе браће своје, синова Исавових, који живе у Сиру; и они ће вас се бојати, али се и ви добро чувајте.

⁵ Немојте заметати боја са њима, јер вам нећу дати земље њихове ни стопе, јер сам дао Исаву гору Сир у наследство.

⁶ Јела купујте од њих за новце, и једите; и воду купујте од њих за новце, и пијте.

⁷ Јер те је Господ Бог твој благословио у сваком послу руку твојих; и зна пут твој по овој великој пустињи, и ево четрдесет година беше с тобом Господ Бог твој, и ништа ти није недостајало.

⁸ И прођосмо браћу своју, синове Исавове, који живе у Сиру, пољем од Елата и од Гесион-Гавера.

И оданде савивши ударисмо преко пустиње моавске.

⁹ И Господ ми рече: Немој пакостити Моавцима ни заметати боја са њима, јер ти нећу дати земље њихове у наследство; јер дадох синовима Лотовим у наследство Ар.

¹⁰ (Пре живљаху онде Емеји, народ велик и јак и висок као Енакими;

¹¹ о њима се мислило да су дивови као и Енакими; али их Моавци зваху Емеји.

¹² И Хореји живљаху пре у Сиру, али их синови Исавови истераше и истребише испред себе и населише се на њихово место, као што учини Израилъ у земљи свог наследства које му даде Господ.)

¹³ А сада устаните и пређите преко потока Зареда. И пређосмо преко потока Зареда.

¹⁴ А времена за које идосмо од Кадис-Варније па докле пређосмо преко потока Зареда, беше тридесет и осам година, докле не изумре у логору сав онај нараштај, људи за војску, као што им се беше заклео Господ.

¹⁵ Јер и рука Господња беше против њих потирући их из логора докле не помреше.

¹⁶ И кад сви ти људи за војску помреше у народу,

¹⁷ рече ми Господ говорећи:

¹⁸ Ти ћеш данас прећи преко међе моавске код Ара;

¹⁹ и доћи ћеш близу синова Амонових; немој им пакостити ни приметити боја са њима, јер ти нећу дати земље амонске у наследство, јер је дадох синовима Лотовим у наследство.

²⁰ (И за њу се мислило да је земља дивовска; у њој пре живљаху дивови, које Амонци зваху Замзуми.

²¹ Беху народ велик и јак и висок као Енакими; али их истреби Господ испред њих, те они преузеше земљу њихову и населише се на њихово место;

²² као што учини синовима Исавовим, који живљаху у Сиру, јер истреби Хореје испред њих,

и преузеше земљу њихову и осташе на њиховом месту до данас.

²³ И Авеје, који живљаху у Асироту па до Газе, истребише Кафтореји, који изађоше од Кафтора, и населише се на њихово место.)

²⁴ Устаните, идите и пређите преко потока Арнона; гле, дао сам ти у руке Сиона Аморејина, цара есевонског и земљу његову; почни узимати наследство и завојшти на њ.

²⁵ Данас почињем задавати страх и трепет од тебе народима под целим небом; који год чују за те, дрхтаће и препадаће се од тебе.

²⁶ И послах посленике из пустиње Кедамота к Сиону, цару есевонском с мирним речима говорећи:

²⁷ Да пређем преко твоје земље; управо ћу путем ићи, нећу свртати ни надесно ни налево.

²⁸ Храну да ми дајеш за новце да једем, и воду за новце да ми дајеш да пијем, само да прођем пешице,

²⁹ као што ми учинише синови Исавови који живе у Сиру, и Моавци, који живе у Ару, докле не пређем преко Јордана у земљу коју нам даје Господ Бог наш.

³⁰ Али не хте Сион, цар есевонски пустити да прођемо кроз његову земљу, јер Господ Бог твој учини те отврдну дух његов и срце његово поста упорно, да би га предао у твоје руке, као што се види данас.

³¹ И рече ми Господ: Гледај, почех предавати теби Сиона и земљу његову; почни узимати земљу његову да је наследиш.

³² И изиђе пред нас Сион и сав народ његов на бој у Јасу.

³³ И даде нам га Господ Бог наш, и убисмо га са синовима његовим и свим народом његовим.

³⁴ И узесмо тада све градове његове, и побисмо људе по свим тим градовима, и жене и децу, не остависмо живог ниједног.

³⁵ Само стоку запленисмо за се и плен што беше по градовима које узесмо.

³⁶ Од Ароира који је на потоку Арнону, и од града који је у долини, па до Галада не беше града који би нам одолео: све то даде нам Господ Бог наш.

³⁷ Само к земљи синова Амонових ниси приступио нити ка коме крају на потоку Јавоку, ни ка градовима у гори нити коме месту што је забранио Господ Бог наш.

3

Победа над Огом Васанским. Подела земље источно од Јордана. Мојсије да не иде у земљу.

¹ Потом обративши се идосмо к Васану. И изиђе пред нас Ог, цар васански и сав народ његов на бој у Едрајин.

² И Господ ми рече: Не бој га се, јер га дадох у твоје руке са свим народом његовим и са земљом његовом, да учиниш с њим онако како си учинио са Сионом царем аморејским, који сеђаше у Есевону.

³ Тако нам даде Господ Бог наш у руке и Ога, цара васанског са свим народом његовим, и разбисмо га и не остависмо му ниједног живог.

⁴ И узесмо тада све градове његове; не би ниједног града ког не узесмо, шездесет градова, сав крај арговски, царство Ога у Васану.

⁵ Сви ти градови беху утврђени зидом високим, вратима и преворницама, осим других места без зидова врло много.

⁶ И раскопасмо их као што учинисмо Сиону, цару есевонском, побивши по свим местима и људе и жене и децу.

⁷ А сву стоку и плен по градовима запленисмо за се.

⁸ Тако узесмо онда земљу из руку двојице царева аморејских, која је с ове стране Јордана од потока Арнона до горе Ермона,

⁹ (Сидонци зову Ермон Сирион, а Амореји га зову Сенир,)

¹⁰ Сва места у равни и сав Галад и сав Васан до Салхе и Едрајина, градове царства Ога у Васану.

¹¹ Јер само Ог цар васански беше остао од дивова. Гле, одар његов, одар гвозден, није ли у Рави синова Амонових? Девет је лаката дуг, а широк четири лакта, лакта човечија.

¹² Тако наследисмо ту земљу онда; од Ароира, који је на потоку Арнону, и половину горе Галада с градовима њеним дадох синовима Рувимовим и Гадовим.

¹³ И остатак Галада и сав Васан, царство Огово, дадох половини племена Манасијиног; сав крај арговски по свему Васану зваше се земља дивовска.

¹⁴ Јаир син Манасијин узе сав крај арговски до међе гесурске и махатске; и прозва Васанску својим именом: села Јаирова до данашњег дана.

¹⁵ А Махиру дадох Галад.

¹⁶ А Рувимовом племену и Гадовом племену дадох од Галада до потока Арнона, како захвата поток с међама, па до потока Јавока, где је међа синова Амонових.

¹⁷ И поље и Јордан с међама од Хинерота до мора уз поље, до мора сланог, испод Фазге према истоку.

18 И заповедих вам онда и рекох: Господ Бог ваш дао вам је ову земљу у наследство; наоружани хајдете пред браћом својом, синовима Израилјевим, ко је год за војску.

19 А жене ваше и деца ваша и стока ваша (знам да имате много стоке) нека остану у градовима вашим, које вам дадох,

20 докле не смири Господ и браћу вашу као вас, да и они наследе земљу, коју ће им Господ Бог ваш дати с оне стране Јордана; онда се вратите сваки на своје наследство, које вам дадох.

21 А Исусу онда заповедих говорећи: Очи твоје виде све што је учинио Господ Бог ваш са она два цара; онако ће Господ учинити са свим царствима у која дођеш.

22 Немојте их се бојати, јер ће се Господ Бог ваш бити за вас.

23 И молих се Господу онда говорећи:

24 Господе Боже! Ти си почео показивати слуги свом величину своју и крепку руку своју, јер који је Бог на небу или на земљи који би творио дела каква су Твоја и у кога би била сила каква је Твоја?

25 Дај ми да пређем и видим земљу добру која је преко Јордана и гору добру, Ливан.

26 Али Господ беше гневан на ме с вас, и не услиши ме, него ми рече: Доста; не говори ми више за то.

27 Попни се на врх ове горе, и подигавши очи своје на запад и на север и на југ и на исток, види очима својим, јер нећеш прећи преко Јордана.

28 Него подај заповести Исусу, и утврди га и укрепи га; јер ће он прећи пред народом тим, и он ће им разделити у наследство земљу коју видиш.

29 И остасмо у овој долини према Вет-Фегору.

4

Опомена на поковавање закону. Одељивање трију градова за уточиште с ону страну Јордана.

¹ А сада, Израилју, чуј уредбе моје и законе, које вас учим да творите, да бисте поживели и ушли у земљу коју вам даје Господ Бог отаца ваших и да бисте је наследили.

² Ништа не додајте к речи коју вам ја заповедам, нити одузмите од ње, да бисте сачували заповести Господа Бога свог које вам ја заповедам.

³ Очи су ваше виделе шта учини Господ с Велфегора; јер сваког човека који пође за Велфегором истреби Господ Бог твој између тебе.

⁴ А ви који се држасте Господа Бога свог, ви сте сви живи данас.

⁵ Гле, учио сам вас уредбама и законима, као што ми заповеди Господ Бог мој, да бисте тако творили у земљи коју идете да је наследите.

⁶ Држите дакле и извршујте их, јер је то мудрост ваша и разум ваш пред народима, који ће кад чују све ове уредбе рећи: Само је овај велики народ mudar и разуман.

⁷ Јер који је велики народ коме је Господ близу као што је Господ Бог наш кад Га год зазовемо?

⁸ И који је народ велики који има уредбе и законе праведне као што је сав овај закон који износим данас пред вас?

⁹ Само пази на се и добро чувај душу своју, да не заборавиш оне ствари које су виделе очи твоје, и да не изиђу из срца твог докле си год жив; него да их обзнаниш синовима својим и синовима синова својих.

¹⁰ Онај дан кад стајасте пред Господом Богом својим код Хорива, кад ми Господ рече: Сабери ми народ да им кажем речи своје, којима ће се научити да ме се боје док су живи на земљи, и да уче томе и синове своје;

¹¹ кад приступисте и стајасте под гором, а гора огњем гораше до самог неба и беше на њој тама и облак и мрак;

¹² и проговори Господ к вама испред огња; глас од речи чусте, али осим гласа лик не видесте;

¹³ и објави вам завет свој, који вам заповеди да држите, десет речи, које написа на две плоче камене.

¹⁴ И мени заповеди онда Господ да вас учим уредбама и законима да их творите у земљи у коју идете да је наследите.

¹⁵ Зато чувајте добро душе своје; јер не видесте никакав лик у онај дан кад вам говори Господ на Хориву испред огња,

¹⁶ да се не бисте покварили и начинили себи лик резан или какву год слику од човека или од жене,

¹⁷ слику од каквог живинчета које је на земљи, или слику од какве птице крилате која лети испод неба;

¹⁸ слику од чега што пуже по земљи, или слику од какве рибе која је у води под земљом;

¹⁹ и да не би подигавши очи своје к небу и видевши сунце и месец и звезде, сву војску небеску, преварио се и клањао им се и служио им; јер их Господ Бог твој даде свим народима под целим небом;

²⁰ а вас узео Господ и изведе вас из пећи гвоздене, из Мисира, да му будете народ наследни, као што се види данас.

²¹ Али се Господ разгневи на ме за ваше речи, и закле се да нећу прећи преко Јордана ни ући у добру земљу, коју ти Господ Бог твој даје у наследство.

²² И ја ћу умрети у овој земљи и нећу прећи преко Јордана; а ви ћете прећи и наследити ону добру земљу.

²³ Пазите да не заборавите завет Господа Бога свог, који учини с вама, и да не градите себи лик резани, слику од које год твари, као што ти је забранио Господ Бог твој.

²⁴ Јер је Господ Бог твој огањ који спаљује и Бог који ревнује.

²⁵ Кад изродиш синове и унукe, и остарите у оној земљи, ако се покварите и начините слику резану од какве твари и учините шта није угодно Господу Богу вашем, дражећи Га,

²⁶ сведочим вам данас небом и земљом да ће вас брзо нестати са земље у коју идете преко Јордана да је наследите, нећете бити дуго у њој, него ћете се истребити.

²⁷ Или ће вас расејати Господ међу народе, и мало ће вас остати међу народима у које вас одведе Господ;

²⁸ и служићете онде боговима које су начиниле руке човечије, од дрвета и од камена, који не виде ни чују, нити једу ни миришу.

²⁹ Али ако и онде потражиш Господа Бога свог, наћи ћеш Га, ако Га потражиш свим срцем својим и свом душом својом.

³⁰ Кад будеш у невољи и све те то снађе, ако се у последње време обратиш ка Господу Богу свом, и послушаш глас Његов,

³¹ Господ је Бог твој милостив Бог, неће те оставити ни истребити, јер неће заборавити завет

с оцима твојим, за који им се заклео.

³² Јер запитај сада за стара времена, која су била пре тебе, од оног дана кад створи Бог човека на земљи, и од једног краја неба до другог, је ли кад била оваква ствар велика, и је ли се кад чуло шта такво?

³³ Је ли кад чуо који народ глас Божји где говори изред огња, као што си ти чуо и остао жив?

³⁴ Или, је ли Бог покушао да дође те узме себи народ из другог народа кушањем, знацима и чудесима и ратом и руком крепком и мишицом подигнутом и страхотама великим, као што је учинио све то за вас Господ Бог наш у Мисиру на ваше очи?

³⁵ Теби је то показано да познаш да је Господ Бог, и да нема другог осим Њега.

³⁶ Дао ти је да чујеш глас Његов с неба да би те научио, и показао ти је на земљи огањ свој велики, и речи Његове чуо си изред огња.

³⁷ И што му мили беху оци твоји, зато изабра семе њихово након њих, и изведе те сам великом силом својом из Мисира,

³⁸ да отера испред тебе народе веће и јаче од тебе, и да тебе уведе у њихову земљу и даде ти је у наследство, као што се види данас.

³⁹ Знај дакле и памти у срцу свом да је Господ Бог, горе на небу и доле на земљи, нема другог.

⁴⁰ И држи уредбе Његове и заповести Његове, које ти ја данас заповедам, да би добро било теби и синовима твојим након тебе, да би ти се продужили дани на земљи коју ти Господ Бог твој даје засвагда.

⁴¹ Тада одели Мојсије три града с ове стране

Јордана према истоку,

⁴² да би бежао у њих крвник који убије ближњег свог нехотице не мрзевши пре на њ, и кад побегне у који од тих градова, да би остао жив:

⁴³ Восор у пустињи, на равници у земљи племена Рувимовог, и Рамот у Галаду у племену Гадовом, Голан у васанској у племену Манасијном.

⁴⁴ Ово је закон који постави Мојсије синовима Израилъевим.

⁴⁵ Ово су сведочанства и уредбе и закони, које каза Мојсије синовима Израилъевим кад изиђоше из Мисира,

⁴⁶ с ове стране Јордана у долини према Вет-Фегору у земљи Сиона цара аморејског, који живљаше у Есевону, ког уби Мојсије и синови Израилъеви кад изиђоше из Мисира,

⁴⁷ и освојише земљу његову и земљу Ога, цара васанског, два цара аморејска, која је с оне стране Јордана према истоку,

⁴⁸ од Ароира, који је на потоку Арнону, до горе Сиона, а то је Ермон,

⁴⁹ и све поље с ове стране Јордана према истоку до мора уз равницу под Аздот-Фазгом.

5

Понављање десет заповести Божјих.

¹ И Мојсије сазва сав народ Израилъев, и рече им: Чуј Израилъу уредбе и законе, које ћу данас казати да чујете, да их научите и држите их и творите.

² Господ Бог наш учини с нама завет на Хориву.

³ Није с оцима нашим учинио тај завет, него с нама, који смо данас ту сви живи.

⁴ Лицом к лицу говорио вам је Господ на овој гори исред огња;

⁵ ја тада стајах између Господа и вас, да вам јавим речи Господње, јер вас беше страх од огња и не изиђосте на гору; и рече:

⁶ Ја сам Господ Бог твој који сам те извео из земље мисирске, из дома ропског.

⁷ Немој имати богове друге до мене.

⁸ Не гради себи лик резани, нити какву слику од твари које су горе на небу или које су доле на земљи или које су у води испод земље.

⁹ Немој им се клањати нити им служити, јер сам ја Господ Бог твој, Бог ревнитељ, који на синовима походим безакоња отаца њихових до трећег и до четвртог колена, оних који мрзе на ме,

¹⁰ а чиним милост на хиљадама оних који ме љубе и чувају заповести моје.

¹¹ Не узимај узалуд име Господа Бога свог, јер неће пред Господом бити прав ко узме име Његово узалуд.

¹² Држи дан од одмора и светкуј га, као што ти је заповедио Господ Бог твој.

¹³ Шест дана ради и свршуј све послове своје.

¹⁴ А седми је дан одмор Господу Богу твом; немој радити никакав посао ни ти, ни син твој ни кћи твоја, ни слуга твој ни слушкиња твоја, ни во твој ни магарац твој, нити које живинче твоје, ни дошљак који је код тебе, да би се одморио слуга твој и слушкиња твоја као и ти.

¹⁵ И памти да си био роб у земљи мисирској, и Господ Бог твој изведе те оданде руком крепком и

мишицом подигнутом. Зато ти је Господ Бог твој заповедио да светкујеш дан од одмора.

¹⁶ Поштуј оца свог и матер своју, као што ти је заповедио Господ Бог твој, да би се продужили дани твоји и да би ти добро било на земљи, коју ти даде Господ Бог твој.

¹⁷ Не убиј.

¹⁸ Не чини прељубе.

¹⁹ Не кради.

²⁰ Не сведочи лажно на ближњег свог.

²¹ Не пожели жену ближњег свог, не пожели кућу ближњег свог, ни њиву његову, ни слугу његовог, ни слушкињу његову, ни вола његовог, ни магарца његовог, нити ишта шта је ближњег твог.

²² Те речи изговори Господ свему збору вашем на гори исред огња, облака и мрака, гласом великим, и ништа више, него их написа на две плоче камене које ми даде.

²³ А ви кад чусте глас исред таме, јер гора огњем гораше, приступите к мени, сви главари од племена ваших и старешине ваше,

²⁴ и рекосте: Гле, показа нам Господ Бог наш славу и величину своју, и чусмо глас Његов исред огња; данас видесмо где Бог говори с човеком, и човек оста жив.

²⁵ Па сада зашто да помремо? Јер ће нас спалити онај огањ велики; ако још чујемо глас Господа Бога свог, помрећемо.

²⁶ Јер које је тело чуло глас Бога Живога где говори исред огња, као ми, и остало живо?

²⁷ Иди ти, и саслушај све што ће ти казати Господ Бог наш, па онда ти кажи нама шта ти год каже Господ Бог наш, а ми ћемо слушати и творити.

²⁸ И Господ чу глас од речи ваших кад ви говорасте, и рече ми Господ: Чух глас од речи тог народа, које рекоше теби; шта рекоше добро рекоше.

²⁹ О, кад би им било срце свагда тако да ме се боје и држе све заповести моје свагда, да би било добро њима и синовима њиховим довека.

³⁰ Иди, реци им: Вратите се у шаторе своје.

³¹ А ти стани овде код мене, и казаћу ти све заповести и уредбе и законе, које ћеш их научити да творе у земљи коју им дајем у наследство.

³² Гледајте, дакле да чините онако како вам је заповедио Господ Бог ваш, не сврћите ни надесно ни налево.

³³ Целим путем, који вам је заповедио Господ Бог ваш, идите, да бисте живи били и да би вам добро било, и да би вам се продужили дани у земљи коју ћете наследити.

6

Објашњење прве заповести. О љубави према Богу.

¹ А ово су заповести и уредбе и закони, које Господ Бог ваш заповеди да вас учим да их творите у земљи у коју идете да је наследите,

² да би се бојао Господа Бога свог држећи све уредбе Његове и заповести Његове, које ти ја заповедам, ти син твој и унук твој свега века свог, да би ти се продужили дани твоји.

³ Чуј дакле, Израилју, и гледај да тако чиниш, да би ти добро било и да бисте се умножили веома у земљи у којој тече млеко и мед, као што ти је рекао Господ Бог отаца твојих.

⁴ Чуј, Израилју: Господ је Бог наш једини Господ.

⁵ Зато љуби Господа Бога свог из свега срца свог и из све душе своје и из све снаге своје.

⁶ И нека ове речи које ти је заповедам данас буду у срцу твојем.

⁷ И често их напомињи синовима својим, и говори о њима кад седиш у кући својој и кад идеш путем, кад лежеш и кад устајеш.

⁸ И вежи их себи на руку за знак, и нека ти буду као почеоник међу очима.

⁹ И напиши их на довратницима од куће своје и на вратима својим.

¹⁰ А кад те уведе Господ Бог твој у земљу за коју се заклео оцима твојим Авраму, Исаку и Јакову, да ће ти је дати, у градове велике и добре, којих ниси зидао.

¹¹ И куће пуне сваког добра, којих ниси пунио, и на студенце ископане, којих ниси копао, у винограде и у маслинике, којих ниси садио, и станеш јести и наситиш се,

¹² чувај се да не заборавиш Господа, који те је извео из земље мисирске, из куће ропске.

¹³ Господа Бога свог бој се, и Њему служи, и Његовим се именом куни.

¹⁴ Не идите за другим боговима између богова других народа, који су око вас.

¹⁵ Јер је Бог ревнитељ, Господ Бог твој усред тебе, па да се не би разгневио Господ Бог твој на те и истребио те из земље.

¹⁶ Немојте кушати Господа Бога свог као што Га кушасте у Маси.

¹⁷ Држите добро заповести Господа Бога свог и сведочанства Његова и уредбе Његове, које ти је заповедио,

¹⁸ и чини што је право и добро пред Господом, да би ти било добро и да би ушао у добру земљу, за коју се заклео Господ оцима твојим, и да би је наследио,

¹⁹ да би отерао све непријатеље твоје испред тебе, као што ти је рекао Господ.

²⁰ Па кад те запита после син твој говорећи: Каква су то сведочанства и уредбе и закони, што вам је заповедио Господ Бог наш?

²¹ Онда кажи сину свом: Бејасмо робови Фараонови у Мисиру, и изведе нас Господ из Мисира руком крепком,

²² и учини Господ знаке и чудеса велика и зла у Мисиру на Фараону и на свему дому његовом пред нама,

²³ а нас изведе оданде да нас уведе у земљу за коју се заклео оцима нашим да ће нам је дати.

²⁴ И заповеди нам Господ да вршимо све ове уредбе бојећи се Господа Бога свог, да би нам било добро свагда и да би нас сачувао у животу, као што се види данас.

²⁵ И биће нам правда, ако уздржимо и устворимо све заповести ове пред Господом Богом својим како нам је заповедио.

7

Не пријатељовати с боговима и не штедети их!

¹ Кад те Господ Бог твој уведе у земљу у коју идеш да је наследиш, и отера испред тебе народе многе, Хетеје и Гергесеје и Амореје и Хананеје и Ферезеје и Јевеје и Јевусеје, седам народа већих и јачих од тебе,

² и преда их Господ Бог твој теби, и ти их разбијеш, потри их, не хватај с њима вере, нити се смилуј на њих;

³ нити се пријатељи с њима; кћери своје не дај за сина њиховог, нити кћери њихове узимај за сина свог.

⁴ Јер би отпадила сина твог од мене, и служио би боговима другим, те би се разгневио Господ на вас и потро вас брзо.

⁵ Него им ово учините: олтаре њихове раскопајте, и ликове њихове поломите, лугове њихове исеците, и резане богове њихове огњем спалите.

⁶ Јер си ти народ свет Господу Богу свом, тебе је изабрао Господ Бог твој да му будеш народ особит мимо све народе на земљи.

⁷ Не зато што би вас било више него других народа прихвати вас Господ и изабра вас; јер вас беше мање него иког другог народа;

⁸ него што вас Господ милује и што држи заклетву којом се заклео оцима вашим, зато вас је Господ извео руком крепком и избавио вас из куће ропске, из руке Фараона, цара мисирског.

⁹ И тако знај да је Господ Бог твој Бог, Бог веран, који држи завет свој и милост своју до хиљаду колена онима који Га љубе и држе заповести Његове,

¹⁰ и плаћа онима који мрзе на њ, свакоме истребљујући га, и не одгађа ономе који мрзи на њ, плаћа свакоме.

¹¹ Зато држи заповести и уредбе и законе, које ти данас ја заповедам, да их твориш.

¹² И ако ове законе узаслушате и уздржите и устворите и Господ ће Бог држати теби завет и милост, за коју се заклео оцима твојим;

¹³ и миловаће те и благословиће те и умножиће те; благословиће плод утробе твоје и плод земље твоје, жито твоје и вино твоје и уље твоје, плод говеда твојих и стада оваца твојих у земљи за коју се заклео оцима твојим да ће ти је дати.

¹⁴ Бићеш благословен мимо све народе: неће бити у теби ни мушког ни женског неплодног, ни међу стоком твојом.

¹⁵ И уклониће од тебе Господ сваку болест, од љутих зала мисирских која знаш неће ниједно пустити на тебе, него ће пустити на оне који мрзе на те.

¹⁶ И истреби све народе које ти Господ Бог твој преда, нека их не пожали око твоје, и немој служити боговима њиховим, јер би ти то била замка.

¹⁷ Ако би рекао у срцу свом: Већи су ови народи од мене, како их могу изгнати?

¹⁸ Не бој их се; памти добро шта је учинио Господ Бог твој с Фараоном и са свим Мисирцима,

¹⁹ велика кушања, која видеше очи твоје, и знаке и чудеса и руку крепку и мишицу подигнуту, којом те изведе Господ Бог твој; онако ће учинити Господ Бог твој са свим народима од којих би се уплашио.

²⁰ И стршљене ће послати Господ Бог твој на њих докле не изгину који би остали и сакрили се од тебе.

²¹ Не плаши се од њих, јер је Господ Бог твој усред тебе, Бог велики и страшни.

²² Господ ће Бог твој мало по мало потрти те народе испред тебе; нећеш их моћи одједанпут истребити, да се не би умножило на тебе зверје пољско.

²³ Али ће их предати Господ Бог твој теби, и затираће их затирањем великим докле се не

затру.

²⁴ И предаће цареve њихове у твоје руке да затреш име њихово под небом, неће се ниједан одржати пред тобом, докле их не потреш.

²⁵ Резане богове њихове спали огњем, немој да се полакомиш на сребро или злато што је на њима и да га узмеш, да ти не буде замка, јер је гадно пред Господом Богом твојим.

²⁶ И немој да унесеш гада у дом свој, да не будеш проклет као и он, него се гади на њ и грози се од њега, јер је проклето.

8

Опомињање на захвалност према Господу.

¹ Држите и творите све заповести које вам ја заповедам данас, да бисте живи били и умножили се, и да бисте ушли у земљу за коју се Господ заклео оцима вашим, и да бисте је наследили.

² И опомињи се свега пута којим те је водио Господ Бог твој четрдесет година по пустињи, да би те намучио и искушао, да се зна шта ти је у срцу, хоћеш ли држати заповести Његове или нећеш.

³ И мучио те је, глађу те морио; али те је опет хранио маном за коју ти ниси знао ни оци твоји, да би ти показао да човек не живи о самом хлебу него о свему што излази из уста Господњих.

⁴ Одело твоје не оветша на теби нити нога твоја отече за ових четрдесет година;

⁵ зато познај у срцу свом да те Господ Бог твој гаји као што човек гаји своје дете.

⁶ И држи заповести Господа Бога свог ходећи путевима Његовим и бојећи се Њега.

⁷ Јер Господ Бог твој увешће те сада у добру земљу, у земљу у којој има доста потока и извора и језера, што извиру по долинама и по брдима;

⁸ у земљу изобилну пшеницом и јечмом и виновом лозом и смоквама и шипцима, земљу изобилну маслином, од које бива уље, и медом;

⁹ у земљу где нећеш сиротињски јести хлеба, где ти неће ништа недостајати; у земљу где је камење гвожђе и где ћеш из брда њених сећи бронзу.

¹⁰ Јешћеш и бићеш сит, па благосиљај Господа Бога свог за добру земљу коју ти да.

¹¹ И чувај се да не заборавиш Господа Бога свог бацивши у немар заповести Његове и законе Његове и уредбе Његове, које ти ја заповедам данас.

¹² И кад узједеш и наситиш се, и добре куће начиниш и у њима станеш живети, и кад се говеда твоја и овце твоје наплоде,

¹³ и кад ти се намножи сребро и злато, и шта год имаш кад ти се намножи,

¹⁴ немој да се понесе срце твоје и заборавиш Господа Бога свог, који те је извео из земље мисирске, из куће ропске;

¹⁵ који те је водио преко оне пустиње велике и страшне где живе змије ватрене и скорпије, где је суша, а нема воде; који ти је извео воду из тврдог камена;

¹⁶ који те је хранио у пустињи маном, за коју не знаше оци твоји, да би те намучио и искушао те, и најпосле да би ти добро учинио.

¹⁷ Нити говори у срцу свом; моја снага, и сила моје руке добавила ми је ово благо.

¹⁸ Него се опомињи Господа Бога свог; јер ти Он даје снагу да добављаш благо, да би потврдио

завет свој, за који се заклео оцима твојим, као што се види данас.

¹⁹ Ако ли заборавиш Господа Бога свог, и пођеш за другим боговима и њима станеш служити и клањати се, сведочим вам данас да ћете зацело пропасти.

²⁰ Пропашћете као народи које Господ потире испред вас, јер не послушасте глас Господа Бога свог.

9

Опомињање на смерност пред Господом.

¹ Чуј, Израилу! Ти данас прелазиш преко Јордана да уђеш и наследиш народе веће и јаче од себе, градове велике и ограђене до неба.

² Велик и висок народ, синове Енакове, које знаш и за које си слушао:

³ Знај дакле данас да је Господ Бог твој, који иде пред тобом, огањ који спаљује; Он ће их истребити и Он ће их оборити пред тобом, и изгнаћеш их и истребити брзо, као што ти је казао Господ.

⁴ Кад их Господ Бог твој отера испред тебе, немој да кажеш у срцу свом: За правду моју уведе ме Господ у ову земљу да је наследим; јер Господ тера оне народе испред тебе за неваљалство њихово!

⁵ Не идеш за правду своју ни за чистоту срца свог да наследиш ту земљу; него за неваљалство тих народа Господ Бог твој отера их испред тебе, и да одржи реч за коју се заклео оцима твојим, Авраму, Исаку и Јакову.

⁶ Знај, дакле, да ти Господ Бог твој не даје те добре земље за правду твоју да је наследиш, јер си тврдоврат народ.

⁷ Памти и не заборави како си гневио Господа Бога свог у пустињи; од оног дана кад изиђосте из земље мисирске па докле дођосте на ово место, непокорни бејасте Господу.

⁸ И код Хорива разгнеviste Господа, и од гнева хтеде вас Господ да истреби.

⁹ Кад изиђох на гору да примим плоче камене, плоче завета, који с вама учини Господ, тада стајох на гори четрдесет дана и четрдесет ноћи хлеба не једући ни воде пијући.

¹⁰ И даде ми Господ две плоче камене, исписане прстом Господњим, на којима беху речи све које вам изговори Господ на гори исред огња на дан збора вашег.

¹¹ После четрдесет дана и четрдесет ноћи даде ми Господ две плоче камене, плоче заветне.

¹² И рече ми Господ: Устани, сиђи брже одавде; јер се поквари народ твој који си извео из Мисира, сиђоше брзо с пута који им заповедих, и начинише себи ливен лик.

¹³ Још ми рече Господ говорећи: Погледах овај народ, и ето је народ тврдог врата.

¹⁴ Пусти ме да их истребим и име њихово затрем под небом; а од тебе ћу учинити народ јачи и већи него што је овај.

¹⁵ И ја се вратих и сиђох с горе, а гора огњем гораше, и две плоче заветне беху ми у рукама.

¹⁶ И погледах, а то згрешисте Господу Богу свом саливши себи теле, и брзо сиђосте с пута који вам беше заповедио Господ.

¹⁷ Тада узех оне две плоче и бацих их из руку својих, и разбих их пред вама.

¹⁸ Потом падох и лежах пред Господом као пре,

четрдесет дана и четрдесет ноћи, хлеба не једући ни воде пијући, ради свих греха ваших, којима се огрешисте учинивши што је зло пред Господом и разгневивши Га.

¹⁹ Јер се бојаш гнева и јарости, којом се беше Господ разљутио на вас да вас истреби; и услиши ме Господ и тада.

²⁰ Беше се Господ и на Арона разгневио веома да га хтеде убити; али се молих тада и за Арона.

²¹ И узех грех ваш који учинисте, теле, и сажегох га огњем, и разбих га и сатрх га у прах, и просух прах његов у поток, који тече с оне горе.

²² И у Тавери и у Маси и у Киврот-Атави гневисте Господа.

²³ И кад вас посла Господ у Кадис-Варнију говорећи: Идите и узмите ту земљу коју сам вам дао, опет се супротисте речи Господа Бога свог, и не веровасте Му и не послушасте глас Његов.

²⁴ Непокорни бејасте Господу од кад вас познах.

²⁵ Зато падох и лежах пред Господом четрдесет дана и четрдесет ноћи, јер беше рекао Господ да ће вас потрти.

²⁶ И молих се Господу и рекох: Господе, Господе! Немој потрти народ свој и наследство своје, које си избавио величанством својим, које си извео из Мисира крепком руком.

²⁷ Опомени се слуга својих Аврама, Исака и Јакова, не гледај на тврђу народа овог, на неваљалство његово и на грехе његове;

²⁸ да не кажу који живе у земљи одакле си нас извео: Није их могао Господ увести у земљу коју им обећа, или мрзео је на њих, зато их изведе да их побије у пустињи.

²⁹ Јер су Твој народ и Твоје наследство, које си извео силом својом великом и мишицом својом

подигнутом.

10

*Нове плоче. Шта тражи Господ од Израилџа?
Обрезивање срца.*

¹ У то време рече ми Господ: Истеси две поче од камена као што беху прве, и изиђи к мени на гору, и начини ковчег од дрвета.

² И написаћу на тим плочама речи које су биле на првим плочама што си их разбио, па ћеш их метнути у ковчег.

³ Тако начиних ковчег од дрвета ситима, и истесах две плоче од камена, као што беху прве, и изиђох на гору с двома плочама у рукама.

⁴ И написа на тим плочама шта беше прво написао, десет речи, које вам изговори Господ на гори исред огња на дан збора вашег; и даде ми их Господ.

⁵ И вративши се сиђох с горе, и метнух плоче у ковчег који начиних, и осташе онде, као што ми заповеди Господ.

⁶ А синови Израилјеви пођоше од Вирота, синова Јаканових у Мосеру. Онде умре Арон и онде би погребен; а Елеазар, син његов поста свештеник на његово место.

⁷ Оданде отидоше у Гадгад, а од Гадгада у Јотвату, земљу где има много потока.

⁸ У то време одвоји Господ племе Левијево да носе ковчег завета Господњег, да стоје пред Господом и служе му и да благосиљају у име Његово до данашњег дана.

⁹ Зато нема племе Левијево део ни наследство с браћом својом; Господ је наследство његово, као што му Господ Бог твој каза.

10 А ја стајах на гори као пре, четрдесет дана и четрдесет ноћи; и услиши ме Господ и тада, и не хте те Господ затрти,

11 него ми рече Господ: Устани и иди пред народом овим да уђу у земљу за коју сам се заклео оцима њиховим да ћу им је дати да је наследе.

12 Сада, дакле, Израилју, шта иште од тебе Господ Бог твој, осим да се бојиш Господа Бога свог, да ходиш по свим путевима Његовим и да Га љубиш и служиш Господу Богу свом из свег срца свог и из све душе своје,

13 држећи заповести Господње и уредбе Његове, које ти ја данас заповедам, да би ти било добро?

14 Гле, Господа је Бога твог небо, и небо над небесима, земља, и све што је на њој.

15 Али само твоји оци омилеше Господу, и изабра семе њихово након њих, вас између свих народа, као што се види данас.

16 Зато обрежите срце своје, и немојте више бити тврдоврати.

17 Јер је Господ Бог ваш Бог над боговима и Господар над господарима, Бог велики, силни и страшни, који не гледа ко је ко нити прима поклона;

18 даје правицу сироти и удовици; и љуби дошљака дајући му хлеб и одело.

19 Љубите дакле дошљака, јер сте били дошљаци у земљи мисирској.

20 Бој се Господа Бога свог, Њему служи и Њега се држи, и Његовим се именом куни.

21 Он је хвала твоја и Он је Бог твој, који тебе ради учини велике и страшне ствари, које видеше очи твоје.

22 Седамдесет душа беше отаца твојих кад сиђоше у Мисир; а сада учини ти Господ Бог твој те вас има много као звезда небеских.

11

Опомињање на чуда која је Бог чинио народу свом. Благослов за слушање, проклетство за неслушање.

¹ Љуби, дакле, Господа Бога свог, и извршуј једнако шта је заповедио да извршујеш, и уредбе Његове, и законе Његове и заповести Његове.

² И познајте данас шта ваши синови не знају нити видеше, карање Господа Бога свог, величанство Његово, крепку руку Његову и мишицу Његову подигнуту,

³ и знаке Његове и дела Његова, шта учини усред Мисира на Фараону, цару мисирском и на свој земљи његовој,

⁴ и шта учини војсци мисирској, коњима и колима њиховим, како учини, те их вода црвеног мора потопа кад вас тераху, и затре их Господ до данашњег дана,

⁵ и шта вама учини у пустињи докле не дођосте до овог места,

⁶ и шта учини Датану и Авирону, синовима Елијава сина Рувимовог, како земља отвори уста своја и прождре њих и породице њихове и шаторе њихове и све благо њихово што имаху, усред Израилџа.

⁷ Јер ваше очи видеше сва дела Господња велика, која учини.

⁸ Зато држите све заповести, које вам ја данас заповедам, да бисте се укрепили и наследили земљу, у коју идете да је наследите;

⁹ и да би вам се продужили дани у земљи, за коју се закле оцима вашим да ће је дати њима и семену њиховом, земљу, у којој тече млеко и мед.

¹⁰ Јер земља у коју идеш да је наследиш није као земља мисирска из које сте изишли, где си сејао своје семе и заливао на својим ногама као врт од зеља;

¹¹ него је земља у коју идете да је наследите земља у којој су брда и долине, и натапа је дажд небески;

¹² земља којом се стара Господ Бог твој и на коју су једнако обраћене очи Господа Бога твог од почетка године до краја.

¹³ Зато ако добро узаслушате заповести, које вам ја заповедам данас, љубећи Господа Бога свог и служећи му свим срцем својим и свом душом својом,

¹⁴ тада ћу давати дажд земљи вашој на време, и рани и позни и сабираћеш жито своје и вино своје и уље своје;

¹⁵ и за стоку ћу твоју дати траву у пољу твојом; и јешћеш и бићеш сит.

¹⁶ Чувајте се да се не превари срце ваше да се одметне и служите туђим боговима и поклањате им се;

¹⁷ да се не би разгневио Господ на вас и затворио небо да не буде дажда, и земља да не да рода свог, те бисте брзо изгинули у доброј земљи коју вам Господ даје.

¹⁸ Него сложите ове речи моје у срце своје и душу своју, и вежите их за знак себи на руку, и нека вам буду као почеоник међу очима вашим.

¹⁹ И учите синове своје говорећи о њима кад седиш у кући својој и кад идеш путем, и кад лежеш и кад устајеш.

²⁰ И напиши их на довратницима дома свог и на вратима својим,

²¹ да би се умножили дани ваши и дани синова ваших по земљи, за коју се заклео Господ оцима вашим да ће им је дати, као дани небу над земљом.

²² Јер ако добро уздржите све ове заповести које вам ја заповедам да творите љубећи Господа Бога свог, и ходећи свим путевима Његовим и Њега се држећи,

²³ тада ће отерати Господ све ове народе испред вас, и наследићете народе веће и јаче него што сте сами.

²⁴ Свако место на које ступи стопало ноге ваше, ваше ће бити; од пустиње до Ливана, и од реке, реке Ефрата, до мора западног биће међа ваша.

²⁵ Неће се нико одржати пред вама; страх и трепет ваш пустиће Господ Бог ваш на сву земљу на коју ступите, као што вам каза.

²⁶ Гле, износим данас пред вас благослов и проклетство:

²⁷ Благослов, ако узаслушате заповести Господа Бога свог, које вам ја данас заповедам;

²⁸ а проклетство, ако не узаслушате заповести Господа Бога свог него сиђете с пута, који вам ја данас заповедам, те пођете за другим боговима, којих не познајете.

²⁹ И кад те уведе Господ Бог твој у земљу у коју идеш да је наследиш, тада изреци благослов онај на гори Гаризину, а проклетство на гори Евалу.

³⁰ Оне су с оне стране Јордана, идући к западу, у земљи Хананеја који живе у равни према Галгалу код равнице морешке.

³¹ Јер ћете прећи преко Јордана да уђете у земљу коју вам даје Господ Бог ваш да је

наследите, и наследићете је и наставаћете у њој.

³² Гледајте, дакле, да творите све ове уредбе и законе које ја данас износим пред вас.

12

*Место и начин праве службе Божије.
Истребљење идолопоклоничке службе.*

¹ Ово су уредбе и закони које ћете држати и творити у земљи коју ти је Господ Бог отаца твојих дао да је наследиш, докле сте год живи на земљи.

² Раскопајте сасвим сва места у којима су служили боговима својим народи које ћете наследити, по високим брдима и по хумовима и под сваким зеленим дрветом.

³ Оборите олтаре њихове и разбијте ликове њихове, и лугове њихове попалите огњем, и резане богове њихове изломите, и истребите име њихово са оног места.

⁴ Не чините тако Господу Богу свом.

⁵ Него Га тражите у месту које изабере Господ Бог ваш између свих племена ваших себи за стан да онде намести име своје, и онамо идите.

⁶ Онамо носите жртве своје паљенице и друге жртве своје и десетке своје и приносе руку својих и завете своје и драговољне приносе своје и првине стоке своје крупне и ситне.

⁷ И једите онде пред Господом Богом својим, и веселите се ви и породице ваше свачим, за шта се прихватите руком својом, чим те благослови Господ Бог твој.

⁸ Не чините како ми сада овде чинимо, шта је коме драго.

⁹ Јер још нисте дошли до одмора и наследства, које ти даје Господ Бог твој.

¹⁰ Него кад пређете преко Јордана, и станете живети у земљи коју вам даје Господ Бог ваш да је наследите, и смири вас од свих непријатеља ваших унаоколо, те станете живети без страха,

¹¹ онда у место које изабере Господ Бог ваш да у њему настани име своје, донесите све што вам ја заповедам, жртве своје паљенице и друге жртве своје, десетке своје и приносе руку својих и све што буде најбоље у ономе што заветујете Господу.

¹² И веселите се пред Господом Богом својим ви и синови ваши и кћери ваше и слуге ваше и слушкиње ваше, и Левит који је у месту вашем, јер он нема део ни наследство с вама.

¹³ Чувај се да не приносиш жртава својих паљеница на коме год месту, које угледаш;

¹⁴ него на оном месту које изабере Господ Бог у једном од твојих племена, онде приноси жртве своје паљенице, и онде чини све што ти заповедам.

¹⁵ Али ћеш моћи клати и јести месо како ти душа зажели у сваком месту свом по благослову Господа Бога свог, који ти да; чист и нечист може јести као срну и јелена.

¹⁶ Само крв не једите; пролијте је на земљу као воду.

¹⁷ Нећеш моћи јести у месту свом десетка од жита свог ни од вина свог ни од уља свог, ни првина од стоке своје крупне и ситне, ни оног што заветујеш; ни приноса драговољних, ни приноса руку својих.

¹⁸ Него то једи пред Господом Богом својим на месту које изабере Господ Бог твој, ти, син твој и кћи твоја и слуга твој и слушкиња твоја, и Левит који је у месту твом; и весели се пред Господом Богом својим свачим за шта се прихватиш руком.

19 Чувај се да не оставиш Левита док си год жив на земљи.

20 Кад рашири Господ Бог твој међе твоје, као што ти је казао, ако кажеш: Да једем мяса, кад душа твоја жели да једе мяса, једи мяса по свој жељи душе своје.

21 Ако би било далеко од тебе место које Господ Бог твој изабере да онде намести име своје, закољи од стоке своје крупне или ситне, коју ти да Господ, као што сам ти заповедио, и једи у свом месту по жељи душе своје.

22 Како се једе срна и јелен, онако једи; и чист и нечист нека једе.

23 Само пази да не једеш крв; јер је крв душа, па не једи душу с месом.

24 Не једи је; него пролиј на земљу као воду.

25 Не једи је, да би добро било теби и синовима твојим након тебе, кад чиниш оно што је угодно Господу.

26 Али ствари своје свете, које имаш, и што заветујеш, узми и дођи на место које изабере Господ.

27 И принеси жртве своје паљенице, мясо и крв, на олтару Господа Бога свог; крв пак од других жртава твојих нека се пролије на олтар Господа Бога твог, а мясо једи.

28 Чувај и слушај све ове речи које ти ја заповедам, да би добро било теби и синовима твојим након тебе до века кад чиниш шта је добро и право пред Господом Богом твојим.

29 Кад истреби Господ Бог твој испред тебе народе ка којима идеш да наследиш земљу њихову, и наследивши је кад се настаниш у земљи њиховој,

³⁰ чувај се да се не ухватиш у замку пошавши за њима пошто се потру испред тебе, и да не потражиш богове њихове, и кажеш: Како су ови народи служили својим боговима, тако ћу и ја чинити.

³¹ Не чини тако Господу Богу свом; јер они чинише својим боговима све што је гадно пред Господом и на шта Он мрзи; јер су и синове своје и кћери своје сажизали боговима својим.

³² Шта вам год ја заповедам све држите и творите, нити шта додајте к томе ни одузмите од тога.

13

Казна лажних пророка и заводника на идолопоклоничку службу.

¹ Ако устане међу вама пророк или који сне сања, и каже ти знак или чудо,

² па се збуде тај знак или чудо које ти рече, и он ти каже: Хајде да идемо за другим боговима којих не знаш, и њима да служимо,

³ немој послушати шта ти каже тај пророк или сањач, јер вас куша Господ Бог ваш да би се знало љубите ли Господа Бога свог из свег срца свог и све душе своје.

⁴ За Господом Богом својим идите, и Њега се бојте; Његове заповести чувајте, и глас Његов слушајте, и Њему служите и Њега се држите.

⁵ А онај пророк или сањач да се погуби, јер вас је наговарао да се одметнете Господа Бога свог, који вас изведе из земље мисирске и искупи вас из куће ропске, и одвраћао од пута који ти је заповедио Господ Бог твој да идеш њим; тако истреби зло из себе.

⁶ Ако би те подбадао брат твој, син матере твоје, или син твој или кћи твоја, или жена твоја мила, или пријатељ твој који ти је као душа твоја, говорећи ти тајно: Хајде да служимо другим боговима, које ниси знао ни ти ни оци твоји,

⁷ између богова других народа који су око вас, близу или далеко од тебе, од једног краја земље до другог,

⁸ не пристај с њим нити га послушај; нека га не жали око твоје, и немој му се смиловати нити га таји,

⁹ него га убиј: твоја рука нек се прва дигне на њ да га убијеш, па онда рука свега народа.

¹⁰ Заспи га камењем да погине; јер те хтеде одвратити од Господа Бога твог, који те је извео из земље мисирске, из куће ропске;

¹¹ да сав Израилљ чује и боји се, и да се више не учини тако зло међу вама.

¹² Ако за какав град свој, који ти Господ Бог твој да да у њему живиш, чујеш где говоре:

¹³ Изиђоше људи неваљали између тебе и отпадише све који живе у граду њиховом, говорећи: Хајде да служимо другим боговима, којих не познајете,

¹⁴ тада тражи и распитај, извиди добро, па ако буде истина и доиста се учинила она гадна ствар међу вама,

¹⁵ побиј мачем све који живе у граду оном, и затри и њега и све што би у њему било, и стоку мачем побиј.

¹⁶ И сав плен из њега скупѝ насред улице његове, спали огњем и онај град и сав плен из њега Господу Богу свом, да буде гомила довека и да се више не сазиди.

¹⁷ И нека ти од проклетих ствари не прионе ништа за руку, еда би се Господ повратио од жестине гнева свог, учинио ти милост и смиловао се на те, и умножио те, као што се заклео оцима твојим,

¹⁸ кад слушаш глас Господа Бога свог држећи све заповести Његове, које ти ја данас заповедам, да би чинио шта је право пред Господом Богом твојим.

14

Забрана незнабожачких обичаја жаљења. Чиста и нечиста јела (упор. 3. Мојсијева 11). Десетак.

¹ Ви сте синови Господа Бога свог; немојте се резати нити бријати међу очима за мртвацем.

² Јер си народ свет Господу Богу свом, и тебе изабра Господ да си му народ особит између свих народа на земљи.

³ Не једи ништа гадно.

⁴ Ово су животиње које ћете јести: говече, овцу, козу,

⁵ јелена, срну, бивола, дивокозу, једнорога и козу камењачу;

⁶ и све животиње које имају папке расцепљене на двоје, и које преживају између животиња, њих једите.

⁷ Али не једите оне које само преживају или које само имају папке расцепљене на двоје, као: камилу, зеца, питомог зеца, јер преживају, а немају папке раздвојене; да вам је нечисто;

⁸ ни свињче, јер има раздвојене папке, али не прежива; да вам је нечисто; месо од њега не једите, и стрва се његовог не дохватајте.

⁹ А између оних што су у води, једите ове: шта год има пера и љуске, једите;

¹⁰ а што нема пера и љуске, не једите; да вам је нечисто.

¹¹ Све птице чисте једите;

¹² а ове не једите: орла, ни јастреба, ни морског орла,

¹³ ни сокола, ни еју, ни крагуја по врстама њиховим,

¹⁴ ни гаврана по врстама његовим,

¹⁵ ни ћука, ни совуљагу, ни лиску, ни копца по врстама његовим,

¹⁶ ни буљину, ни ражња, ни лабуда,

¹⁷ ни гема, ни свраку, ни гњурца,

¹⁸ ни роду, ни чапљу по врстама њеним, ни пулавца, ни љиљка.

¹⁹ И све бубине крилате да су вам нечисте; не једите их.

²⁰ И све птице чисте једите.

²¹ Ништа мрцино не једите; дошљаку који је код тебе подај нека једе, или продај туђину; јер си народ свет Господу Богу свом.

Не кувај јаре у млеку матере његове.

²² Десетак дај од свега рода усева свог, што дође с њиве твоје сваке године.

²³ И једи пред Господом Богом својим на месту које изабере да онде настани име своје, десетак од жита свог, од вина свог и уља свог, и првине стоке своје крупне и ситне, да се учиш бојати се Господа Бога свог свагда.

²⁴ Ако би ти пут био далек, те не би могао однети зато што је далеко од тебе место, које изабере Господ Бог твој да онде намести име своје, кад те Господ Бог твој благослови,

²⁵ онда учини у новац, и узевши у руку своју отиди у место које изабере Господ Бог твој,

²⁶ и за те новце узми шта зажели душа твоја, говеда, оваца, вина или другог јаког пића, и шта год би зажелела душа твоја, па једи онде пред Господом Богом својим, и весели се ти и дом твој.

²⁷ Али Левита који би био у месту твом, немој оставити јер нема део ни наследство с тобом.

²⁸ Сваке треће године одвој сав десетак од доходака својих оне године, и остави га у свом месту.

²⁹ Па нека дођу Левити (јер немају део ни наследство с тобом) и дошљаци и сироте и удовице што су у месту твом, и нека једу и насите се, да би те благословио Господ Бог твој у сваком послу руку твојих, који би радио.

15

О опроштајној години. О отпуштању купљених слугу. Посвећивање првенаца стоке.

¹ Сваке седме године опраштај.

² А опраштање да бива овако: коме је ко дужан шта, нека опрости шта би могао тражити од ближњег свог; нека не тражи од ближњег свог и од брата свог, јер је опраштање Господње оглашено.

³ Од туђина тражи, али шта би имао у брата свог, оно нека му опрости рука твоја,

⁴ да не би било сиромаша међу вама, јер ће те обилно благословити Господ у земљи коју ти Господ Бог твој да у наследство да је твоја.

⁵ Само ако добро узаслушаш глас Господа Бога свог гледајући да чиниш све ове заповести, које ти ја заповедам данас,

⁶ благословиће те Господ Бог твој, као што ти је казао, те ћеш давати у зајам многим народима, а ни од кога нећеш узимати у зајам, и владаћеш многим народима, а они тобом неће владати.

⁷ Ако буде у тебе који сиромаш између браће твоје у коме месту твом, у земљи твојој, коју ти даје Господ Бог твој, немој да ти се стврдне срце твоје и да стиснеш руку своју брату свом сиромашу.

⁸ Него отвори руку своју и позајми му радо колико му год треба у потреби његовој.

⁹ Чувај се да не буде какво неваљалство у срцу твом, па да кажеш: Близу је седма година, година опросна; и да око твоје не буде зло према брату твом сиромашу, па да му не даш, а он зато да вапије ка Господу на те, и буде ти грех.

¹⁰ Подај му, и нека не жали срце твоје кад му даш; јер ће за ту ствар благословити тебе Господ Бог твој у сваком послу твом и у свему за шта се прихватиш руком својом.

¹¹ Јер неће бити без сиромаша у земљи; зато ти заповедам и кажем: отварај руку своју брату свом, невољнику и сиромашу свом у земљи својој.

¹² Ако ти се прода брат твој Јеврејин или Јеврејка, нека ти служи шест година, а седме године отпусти га од себе слободног.

¹³ А кад га отпустиш од себе слободног, немој га отпустити празног.

¹⁴ Даруј га чим између стоке своје и с гумна свог и из каце своје; подај му чим те је благословио Господ Бог твој.

¹⁵ И опомињи се да си био роб у земљи мисирској и да те је избавио Господ Бог твој; зато ти ја заповедам ово данас.

¹⁶ Ако ли ти каже: Нећу да идем од тебе, зато што те љуби и дом твој, јер му је добро код тебе,

¹⁷ тада узми шило и пробуши му ухо на вратима, и биће ти слуга довека; и слушкињи својој учини тако.

¹⁸ Немој да ти буде тешко кад га отпушташ од себе слободна, јер је двојином онолико колико најамник заслужио у тебе за шест година, да би те благословио Господ Бог твој у свему што радиш.

¹⁹ Све првенце у стоци својој крупној и ситној што буде мушко, посвети Господу Богу свом; не ради на првенцу од краве своје, и не стрижи првенца од оваца својих.

²⁰ Пред Господом Богом својим једи их ти и породица твоја сваке године на месту које изабере Господ.

²¹ Ако ли на њему буде мана, ако буде хромо или слепо, или која год зла мана буде на њему, не кољи га Господу Богу свом.

²² У свом месту поједи га; и чист и нечист нека једе као срну и јелена.

²³ Само крв од њега не једи; пролиј је на земљу као воду.

16

О трима годишњим главним празницима; о судијама и управитељима.

¹ Држи месец Авив, те слави пасху Господу Богу свом, јер месеца Авива извео те је Господ Бог твој из Мисира ноћу.

² И закољи пасху Господу Богу свом, од крупне и ситне стоке, на месту које изабере Господ да онде настани име своје.

³ Не једи с њом хлеб кисели; седам дана једи с њом пресан хлеб, хлеб невољнички, јер си хитећи изашао из земље мисирске, па да се опомињеш дана кад си изашао из Мисира, док си год жив.

⁴ И да се не види у тебе квасац за седам дана нигде међу границама твојим, и да не остане преко ноћ ништа до јутра од мяса које закољеш први дан увече.

⁵ Не можеш клати пасхе на сваком месту свом које ти да Господ Бог твој;

⁶ него на месту које изабере Господ Бог твој да онде настани име своје, онде кољи пасху увече о сунчаном заходу у исто време кад си пошао из Мисира.

⁷ А пеци је и једи на месту које изабере Господ Бог твој; и сутрадан вративши се иди у своје шаторе.

⁸ Шест дана једи пресне хлебове, а седми дан да је празник Господњи, тада не ради ништа.

⁹ Седам недеља наброј; кад стане срд радити по летини, онда почни бројати седам недеља.

¹⁰ Тада празнуј празник недеља Господу Богу свом; шта можеш приносити драговољно како те буде благословио Господ Бог твој.

¹¹ И весели се пред Господом Богом својим ти и син твој и кћи твоја и слуга твој и слушкиња твоја, и Левит који буде у месту твом, и дошљак и сирота и удовица, што буду код тебе, на месту које изабере Господ Бог твој да онде настани име своје.

¹² И опомињи се да си био роб у Мисиру, те чувај и твори уредбе ове.

¹³ Празник сеница празнуј седам дана, кад збереш с гумна свог и из каце своје.

¹⁴ И весели се на празник свој ти и син твој и слуга твој и слушкиња твоја, и Левит и дошљак и сирота и удовица, што буду у месту твојем.

¹⁵ Седам дана празнуј празник Господу Богу свом на месту које изабере Господ, кад те благослови Господ Бог твој у свакој летини твојој и у сваком послу руку твојих; и буди весео.

¹⁶ Три пута у години нека дође свако мушко пред Господа Бога твог на место које изабере: на празник пресних хлебова, на празник недеља и на празник сеница, али нико да не дође празан пред Господа;

¹⁷ него сваки с даром од оног што има, према благослову Господа Бога твог којим те је даривао.

¹⁸ Судије и управитеље постави себи по свим местима која ти да Господ Бог твој по племенима твојим, и нека суде народу право.

¹⁹ Не изврћи правде и не гледај ко је ко; не примај поклона, јер поклон заслепљује очи мудрима и изврће речи праведнима.

²⁰ Сасвим иди за правдом, да би био жив и наследио земљу коју ти даје Господ Бог твој.

²¹ Не сади луга ни од каквих дрвета код олтара Господа Бога свог, који начиниш;

²² и не подижи никакав лик; на то мрзи Господ Бог твој.

17

Казна за идолопоклонство. Највиши суд свештеника. Закон о цару.

¹ Не приноси Господу Богу свом ни вола ни јагњета ни јарета на коме има мана или како год зло; јер је гадно пред Господом Богом твојим.

² Ако се нађе код тебе у коме од места твојих, која ти да Господ Бог твој, човек или жена да учини зло пред Господом Богом твојим преступајући завет Његов,

³ и отиде те служи другим боговима и клања им се, или сунцу или месецу или чему год из војске небеске, што нисам заповедио,

⁴ и теби се то јави и ти чујеш, онда распитај добро; па ако буде истина и доиста се учинила она гадна ствар у Израилју,

⁵ изведи оног човека или ону жену, који учинише оно зло, на врата своја, човека оног или жену, и заспи их камењем да погину.

⁶ На сведочанство два или три човека да се погуби онај кога ваља погубити; али на сведочанство једног човека да се не погуби.

⁷ Сведоци нека први дигну руке на њ да га убију; а потом сав народ; тако извади зло из себе.

⁸ Кад ти буде тешко расудити између крви и крви, између распре и распре, или између ране и ране, око којих буде парница у твом месту, тада устани и иди у место које изабере Господ Бог твој;

⁹ и отиди к свештеницима Левитима или к судији који онда буде, па их упитај, и они ће ти казати како ваља пресудити.

¹⁰ И учини онако како ти кажу у месту које изабере Господ, и гледај да учиниш сасвим онако како те науче.

¹¹ По закону коме те науче, и по пресуди, коју ти кажу, учини; не одступи од оног што ти кажу ни надесно ни налево.

¹² Ако ли би се ко упро те не би хтео послушати свештеника који онде стоји те служи Господу Богу твом, или судије, такав човек да се погуби; и извади зло из Израилја,

¹³ да сав народ чује и боји се, и унапред, да не ради упорно.

¹⁴ Кад уђеш у земљу коју ти даје Господ Бог твој да је наследиш, и населиш се у њој, ако кажеш: Да поставим себи цара, као што имају сви народи око мене,

¹⁵ само оног постави себи за цара, ког изабере Господ Бог твој; између браће своје постави цара себи; а немој поставити над собом човека туђина, који није брат твој.

¹⁶ Али да не држи много коња, и да не враћа народ у Мисир да би имао много коња, јер вам је Господ казао: Не враћајте се више овим путем.

¹⁷ И да нема много жена, да се не би отпадило срце његово, ни сребра ни злата да нема врло много.

¹⁸ А кад седе на престо царства свог, нека препише себи у књигу овај закон од свештеника Левита;

¹⁹ и нека га држи код себе и нека га чита док је жив, да се учи бојати се Господа Бога свог, држати све речи овог закона и ове уредбе, и творити их;

²⁰ да се не би подигло срце његово изнад браће његове, и да не би одступило од ове заповести ни надесно ни налево, да би дуго царовао он и синови његови у Израилју.

18

Издржавање свештеника. Опомена због опсене и врачања. Обрицање правога пророка.

¹ Свештеници, Левити и све племе Левијево да немају део ни наследство с осталим синовима Израилљевим; нека једу огњене жртве Господње и његово наследство.

² Наследство, дакле, да немају међу браћом својом: Господ је наследство њихово, као што им је казао.

³ Али ово припада свештеницима од народа, од оних који принесу жртву, било вола или јагње: да се даје свештенику плеће и обе вилице и желудац.

⁴ Првине од жита свог, од вина свог и од уља свог, и првине од вуне с оваца својих подај му.

⁵ Јер њега изабра Господ Бог твој између свих племена твојих да стоји и служи у име Господње он и синови његови до века.

⁶ И кад дође који Левит из ког год места твог из свега Израилља, где настава, кад дође по жељи душе своје у место које изабере Господ,

⁷ нека служи у име Господа Бога свог као и друга браћа, његова Левити, који онде стоје пред Господом.

⁸ Нека једу једнак део, осим оног што би које продао у породици отаца својих.

⁹ Кад уђеш у земљу коју ти Господ Бог твој даје, не учи се чинити гадна дела оних народа.

¹⁰ Нека се не нађе у тебе који би водио сина свог или кћер своју кроз огањ, ни врачар, ни који гата по звездама, ни који гата по птицама, ни урочник,

¹¹ ни бајач, ни који се договара са злим духовима, ни опсенар ни који пита мртве.

¹² Јер је гад пред Господом ко год тако чини, и за такве гадове тера те народе Господ Бог твој испред тебе.

¹³ Држи се сасвим Господа Бога свог.

¹⁴ Јер ти народи које ћеш наследити, слушају гатаре и врачаре; а теби то не допушта Господ Бог твој.

¹⁵ Пророка испред тебе, између браће твоје, као што сам ја, подигнуће ти Господ Бог твој; њега слушајте,

¹⁶ по свему што си искао од Господа Бога свог на Хориву на дан сабора свог говорећи: Да више не чујем глас Господа Бога свог и да више не гледам огањ тај велики, да не погинем.

¹⁷ Зато ми рече Господ: Добро рекоше шта рекоше.

¹⁸ Пророка ћу им подигнути између браће њихове, као што си ти, и метнућу речи своје у уста његова, и казиваће им све што му заповедим.

¹⁹ А ко год не би послушао речи моје, које ће говорити у моје име, од тога ћу ја тражити.

²⁰ Али пророк који би се усудио говорити шта у моје име што му ја не заповедим да говори, или који би говорио у име других богова, такав пророк да се погуби.

²¹ Ако ли кажеш у срцу свом: Како ћемо познати реч које није Господ рекао?

²² Шта би пророк рекао у име Господње, па се не збуди и не наврши се, то је реч које није рекао Господ; него је из охолости рекао онај пророк, не бој га се.

19

*Градови уточишта. Неповредљивост
границе. Казна за лажне сведоке.*

¹ Кад Господ Бог твој потре народе којих земљу даје теби Господ Бог твој, и кад их наследиш и настаниш се по градовима њиховим и по кућама њиховим,

² одвој три града усред земље своје коју ти даје Господ Бог твој да је наследиш,

³ начини пут, и подели на троје крајеве земље своје коју ти да Господ Бог твој у наследство, па нека бежи онамо сваки крвник.

⁴ А овако нека буде с крвником који утече онамо, да би остао жив: ко убије ближњег свог нехотице, не мрзеши пре на њ,

⁵ као кад би ко отишао с ближњим својим у шуму да сече дрва, па би замахнуо секиром у руци својој да посече дрво, а она би спала с држалице и погодила би ближњег његова тако да умре он нека утече у који од тих градова да остане жив,

⁶ да не би осветник потерао крвника док му је срце распаљено и да га не би стигао на далеком путу и убио га, премда није заслужио смрт, јер није пре мрзео на њ.

⁷ Зато ти заповедам и велим: три града одвој.

⁸ А кад рашири Господ Бог твој међе твоје као што се заклео оцима твојим, и да ти сву земљу коју је рекао дати оцима твојим,

⁹ ако уздржиш и уствориш све ове заповести, које ти ја данас заповедам, да љубиш Господа Бога свог и ходиш путевима Његовим свагда, онда додај још три града осим она три,

¹⁰ да се не пролива крв права у земљи твојој, коју ти Господ Бог твој даје у наследство, и да не буде на теби крв.

¹¹ Али ако ко мрзи на ближњег свог и вреба га, и скочи на њ, и удари га тако да умре, а он утече у који од тих градова,

¹² онда старешине места његова нека пошаљу и узму га оданде, и предаду га у руке осветнику да се погуби.

¹³ Нека га не жали око твоје него скини крв праву с Израилља, да би ти добро било.

¹⁴ Не помичи међе ближњег свог коју поставе стари у наследству твом које добијеш у земљи коју ти Господ Бог твој даје да је наследиш.

¹⁵ Нека не устаје један сведок на човека ни за како зло и ни за какав грех између свих греха који се чине, него на речима два или три сведока да остаје ствар.

¹⁶ Ако би устао лажан сведок на кога да сведочи на њега да се одмеће Бога,

¹⁷ онда нека стану та два човека, који имају ту распру, пред Господа, пред свештенике и пред судије које буду у то време;

¹⁸ и нека добро испитају судије, ако сведок онај буде лажан сведок и лажно сведочи на брата свог,

¹⁹ учините му онако како је он мислио учинити брату свом и извади зло из себе,

²⁰ да се остали чувши то боје, и унапред више не чине тако зло усред тебе.

²¹ Нека не жали око твоје: живот за живот, око за око, зуб за зуб, руку за руку, ногу за ногу.

20

Закон о рату, ослобађању од војничке дужности и о поступању с непријатељским градовима.

¹ Кад одеш на војску на непријатеља свог и видиш коње и кола и народ већи од себе, немој се

уплашити од њих, јер је с тобом Господ Бог твој, који те је извео из земље мисирске.

² И кад пођете да се побијете, нека приступи свештеник и проговори народу,

³ и нека им каже: Слушај Израилљу! Ви полазите данас у бој на непријатеље своје, нека не трне срце ваше, не бојте се и не плашите се, нити се препадајте од њих.

⁴ Јер Господ Бог ваш иде с вама и биће се за вас с непријатељима вашим да вас сачува.

⁵ Потом и војводе нека проговоре народу, и кажу: Ко је саградио нову кућу а није почео седети у њој? Нека иде нек се врати кући својој, да не би погинуо у боју, и други почео седети у њој.

⁶ И ко је посадио виноград а још га није брао? Нека иде, нек се врати кући својој, да не би погинуо у боју, и други га брао.

⁷ И ко је испросио девојку а још је није одвео? Нека иде, нек се врати кући својој, да не би погинуо у боју, и други је одвео.

⁸ Још и ово нека кажу војводе народу: Ко је страшљив и трне му срце? Нека иде, нек се врати кући својој, да не би трнуло срце браћи његовој као њему.

⁹ И кад војводе изговоре народу, онда нека наместе главаре од чета пред народ.

¹⁰ Кад дођеш под који град да га бијеш, прво га понуди миром.

¹¹ Ако ти одговори миром и отвори ти врата, сав народ који се нађе у њему нека ти плаћа данак и буде ти покоран.

¹² Ако ли не учини мира с тобом него се стане бити с тобом тада га биј.

¹³ И кад га Господ Бог твој преда у руке твоје, побиј све мушкиње у њему мачем.

¹⁴ А жене и децу и стоку и шта год буде у граду, сав плен у њему, отми, и једи плен од непријатеља својих, који ти да Господ Бог твој.

¹⁵ Тако чини са свим градовима, који су далеко од тебе и нису од градова ових народа.

¹⁶ А у градовима ових народа, које ти Господ Бог твој даје у наследство, не остави у животу ниједну душу живу.

¹⁷ Него их затри сасвим, Хетеје и Амореје и Хананеје и Ферезеје и Јевеје и Јевусеје, као што ти је заповедио Господ Бог твој.

¹⁸ Да вас не науче чинити гадна дела која чинише боговима својим, и да не згрешите Господу Богу свом.

¹⁹ Кад опколиш какав град и будеш дуго под њим бијући га да би га узео, не квари дрвета његова секиром; јер можеш с њих јести, зато их не сеци; јер дрво пољско је ли човек да уђе у град испред тебе?

²⁰ Него дрвета која знаш да им се род не једе, њих обаљуј и сеци и гради заклон од града који се бије с тобом, докле не падне.

21

О непознатом убиству; о заробљеним женама; о праву првенаштва у синова од две жене; о непослушним синовима и о обешеним.

¹ Кад се нађе убијен човек у земљи коју ти даје Господ Бог твој да је наследиш, где лежи у пољу, а не зна се ко га је убио,

² тада нека изиђу старешине твоје и судије твоје, и нека измере од убијеног до градова који су око њега.

³ Па који град буде најближе убијеноме, старешине оног града нека узму јуницу из говеда, на којој се још није радило, која није вукла у јарму,

⁴ и нека одведу старешине оног града ту јуницу у пуну долину где се не копа ни сеје, и нека закољу јуницу онде у долини.

⁵ Потом нека приступе свештеници, синови Левијеви; јер њих изабра Господ Бог твој да му служе и да благосиљају у име Господње, и на њиховим речима да остаје свака распра и свака штета;

⁶ и све старешине оног града који буду најближе убијеноме нека оперу руке своје над закланом јуницом у оној долини,

⁷ и тврдећи нека кажу: Руке наше нису пролиле ову крв нити су очи наше виделе;

⁸ милостив буди народу свом Израилју, који си искупио, Господе, и не мећи праву крв на народ свој Израилја. Тако ће се очистити од оне крви.

⁹ И ти ћеш скинути праву крв са себе кад учиниш шта је право пред Господом.

¹⁰ Кад отидеш на војску на непријатеље своје, и преда их Господ Бог твој у руке твоје и заробиш их много.

¹¹ И угледаш у робљу лепу жену, и омили ти да би је хтео узети за жену,

¹² одведи је кући својој; и нека обрије главу своју и среже нокте своје;

¹³ и нека скине са себе хаљине своје у којима је заробљена и нека седи у кући твојој, и жали за оцем својим и за матером својом цео месец дана;

потом лези с њом, и буди јој муж и она нек ти буде жена.

¹⁴ Ако ти после не би била по вољи, пусти је нека иде куда јој драго, али никако да је не продаш за новце ни да њом тргујеш, јер си је осрамотио.

¹⁵ Ко би имао две жене, једну милу, а другу немилу, па би родила синове, и мила и немиле, и првенац би био од немиле,

¹⁶ онда кад дође време да подели синовима својим шта има не може првенцем учинити сина од миле преко сина од немиле који је првенац;

¹⁷ него за првенца нека призна сина од немиле и даде му два дела од свега што има, је је он почетак силе његове, његово је право првеначко.

¹⁸ Ко би имао сина самовољног и непокорног, који не слуша оца свог ни матере своје, и ког они и караше па опет не слуша,

¹⁹ нека га узму отац и мати, и нека га доведу к старешинама града свог на врата места свог,

²⁰ и нека кажу старешинама града свог: Овај син наш самовољан је и непокоран, на слуша нас, изјелица је и пијаница.

²¹ Тада сви људи оног места нека га заспу камењем да погине; и тако извади зло из себе, да сав Израиљ чује и боји се.

²² Ко згреши тако да заслужи смрт, те буде осуђен на смрт и обесиш га на дрво,

²³ нека не преноћи тело његово на дрвету, него га исти дан погребите, јер је проклет пред Богом ко је обешен; зато не скврните земље коју ти Господ Бог твој даје у наследство.

22

Разни прописи особито о љубави према људима и о сажалењу према животињама. Закони због греха у нечедности.

¹ Кад видиш вола или овцу брата свог где лута, немој проћи мимо њих, него их одведи брату свом.

² Ако ли ти брат твој није близу или га не знаш, одведи их својој кући нека буду код тебе докле их не потражи брат твој, и тада му их врати.

³ Тако учини и с магарцем његовим и с хаљином његовом; и тако учини са сваком стварју брата свог изгубљеном, кад је изгуби, а ти је нађеш, немој проћи мимо њу.

⁴ Кад видиш магарца или вола брата свог где је пао на путу, немој их проћи, него их подигни с њим.

⁵ Жена да не носи мушко одело нити човек да се облачи у женске хаљине, јер је гад пред Господом Богом твојим ко год тако чини.

⁶ Кад наиђеш путем на гнездо птичије, на дрвету или на земљи, са птићима или са јајцима, а мајка лежи на птићима или на јајцима, немој узети мајке с птићима.

⁷ Него пусти мајку, а птиће узми, да би ти добро било и да би ти се продужили дани.

⁸ Кад градиш нову кућу, начини ограду око стрехе своје, да не би навукао крв на дом свој, кад би ко пао с њега.

⁹ Не сеј у винограду свом друго семе да не би оскврнио и род од семена које посејеш и род виноградски.

¹⁰ Не ори на волу и на магарцу заједно.

¹¹ Не облачи хаљине ткане од вуне и од лана заједно.

¹² Начини себи ресе на четири краја од хаљине коју облачиш.

¹³ Ко се ожени, па му жена омрзне пошто легне с њом,

¹⁴ па да прилику да се говори о њој и проспе рђав глас о њој говорећи: Ожених се овом, али легавши с њом не нађох у ње девојаштва;

¹⁵ тада отац девојчин и мати нека узму и донесу знаке девојаштва њеног пред старешине града свог на врата,

¹⁶ и нека каже отац девојчин старешинама: Ову кћер своју дадох овом човеку за жену, а он мрзи на њу,

¹⁷ и даде прилику да се говори о њој рекавши: Не нађох у твоје кћери девојаштва; а ево знака девојаштва кћери моје. И нека разастру хаљину пред старешинама градским.

¹⁸ Тада старешине града оног нека узму мужа њеног и накарају га,

¹⁹ и нека га оглобе сто сикала сребра, које нека дају оцу девојчином зато што је изнео рђав глас на девојку Израилјку, и нека му буде жена; да је не може пустити док је жив.

²⁰ Али ако буде истина, да се није нашло девојаштво у девојке,

²¹ тада нека изведу девојку на врата оца њеног, и нека је заспу камењем људи оног места да погине, зато што учини срамоту у Израилју курвавши се у дому оца свог. Тако извади зло из себе.

²² Ако се ко ухвати где лежи са женом удатом, нека се погубе обоје, човек који је лежао са женом и жена. Тако извади зло из Израилја.

²³ Кад девојка буде испрошена за кога, па је нађе когод у месту и облежи је,

²⁴ изведите их обоје на врата оног места, и заспите их камењем да погину, девојку што није викала у месту, а човека што је осрамотио жену ближњег свог. Тако извади зло из себе.

²⁵ Ако ли у пољу нађе човек девојку испрошену, и силом је облежи, тада да се погуби само човек који је облежа;

²⁶ а девојци не чини ништа, није учинила грех који заслужује смрт, јер као кад ко скочи на ближњег свог и убије га таква је и та ствар;

²⁷ јер нађе је у пољу, и девојка испрошена вика, али не би никога да је одбрани.

²⁸ Ако ко нађе девојку која није испрошена и ухвати је и легне с њом, и затеку се,

²⁹ тада човек онај који је легао с њом да да оцу девојчином педесет сикала сребра, и нека му она буде жена зато што је осрамоти; да је не може пустити док је жив.

³⁰ Нико да се не жени женом оца свог, ни да открије скута оца свог.

23

*Примање и непримање у сабор Господњи.
Разни други закони.*

¹ У сабор Господњи да не улази ни утучен ни ушкопљен.

² У сабор Господњи да не улази копиле, ни десето колено његово да не улази у сабор Господњи.

³ Ни Амонац ни Моавац да не улази у сабор Господњи, ни десето колено њихово, да не улази у сабор Господњи довека.

⁴ Зато што не изиђоше пред вас с хлебом и водом на путу кад сте ишли из Мисира, и што најмише за новце на вас Валама, сина Веоровог из Феторе у Месопотамији да те прокуне,

⁵ премда не хте Господ Бог твој слушати Валама, него ти Господ Бог твој обрати проклетство у благослов, јер те милова Господ Бог твој.

⁶ Не тражи мир њихов ни добро њихово никада за свог века.

⁷ Немој се гадити на Идумејца, јер ти је брат; немој се гадити на Мисирца, јер си био дошљак у земљи његовој.

⁸ Синови који се роде од њих у трећем колену нека долазе у сабор Господњи.

⁹ Кад отидеш на војску на непријатеље своје, тада се чувај од сваке зле ствари.

¹⁰ Ако се ко међу вама оскврни од чега што му се ноћу догоди, нека изиђе из логора и не улази у логор.

¹¹ А пред вече нека се опере водом, па кад сунце зађе нека уђе у логор.

¹² И имај место иза логора где ћеш излазити напоље.

¹³ И имај лопатицу у оправи својој, па кад изиђеш напоље, закопај њом, а кад поћеш натраг, загни нечист своју.

¹⁴ Јер Господ Бог твој иде усред логора твог да те избави и да ти преда непријатеље твоје; зато нека је логор твој свет, да не види у тебе никакве нечистоте, да се не би одвратио од тебе.

¹⁵ Немој издати слугу господару његовом, који утече к теби од господара свог;

¹⁶ него нека остане код тебе, усред тебе у месту које изабере у коме граду твом, где му буде драго; немој га цвелити.

¹⁷ Да не буде курве између кћери Израилљевих, ни аџувана између синова Израилљевих.

¹⁸ Не носи у дом Господа Бога свог ни по каквом завету плате курвине ни цене од пса, јер је обоје гад пред Господом Богом твојим.

¹⁹ Не дај на добит брату свом ни новаца ни хране нити ишта што се даје на добит.

²⁰ Странцу подај на добит, али брату свом немој давати на добит, да би те благословио Господ Бог твој у свему што се прихватиш руком својом у земљи у коју идеш да је наследиш.

²¹ Кад учиниш завет Господу Богу свом, не оклевај испунити га, јер ће га тражити од тебе Господ Бог твој, и биће на теби грех.

²² Ако ли се не заветујеш, неће бити на теби греха.

²³ Шта ти изиђе из уста, оно држи и учини, као што заветујеш Господу Богу свом драговољно, што искажеш устима својим.

²⁴ Кад уђеш у виноград ближњег свог, можеш јести грозђа по вољи док се не наситиш; али га не мећи у суд свој.

²⁵ Кад уђеш у усев ближњег свог можеш тргати класје руком својом; али да не зажњеш српом у усев ближњег свог.

24

Књига распусна. Разни закони, особито о сиромасима, сирочади и странцима.

¹ Кад ко узме жену и ожени се с њом, па се догоди да му она не буде по вољи, што он нађе на

њој шта год ружно, нека јој напише књигу распусну и да јој у руке, па нека је отпусти из своје куће.

² А она отишавши из куће његове, ако отиде и уда се за другог,

³ па ако овај други муж омрзне на њу и напише јој књигу распусну и да јој у руку, и отпусти је из своје куће, или ако умре овај други муж који се ожени њом,

⁴ тада пређашњи муж који је отпусти не може је опет узети за жену, пошто се с њега она скврнила, јер је гад пред Господом. Тако не дај да се греша земља коју ти Господ Бог твој даје у наследство.

⁵ Ко се скоро буде оженио, нека не иде на војску, и не намећи на њ никакав посао; нека буде слободан у кући својој годину дана и нека се радује са женом својом коју је довео.

⁶ Нико да не узима у залогу жрвањ горњи ни доњи, јер би узео душу у залогу.

⁷ Ко се нађе да је украо човека између браће своје, синова Израилљевих, и трговао с њим и продао га, нека погине онај крадљивац; и тако извади зло из себе.

⁸ Чувај се болести губе, и пази добро и чини све што вас уче Левити, као што сам им заповедио, држите и чините.

⁹ Опомињи се шта је учинио Господ Бог твој Марији на путу кад изиђосте из Мисира.

¹⁰ Кад ти је ближњи твој дужан шта му драго, не иди у кућу његову да му узмеш залог;

¹¹ него стој напољу, а човек који ти је дужан нека ти изнесе напоље залог свој.

¹² Ако је сиромах, не спавај са залогом његовим.

¹³ Него му врати залог његов до захода сунчаног, да би лежећи на својој хаљини

благосиљао те, а то ће ти се примити у правду пред Господом Богом твојим.

¹⁴ Немој занети најамника, сиромаша и потребитога између браће своје, и дошљака који је код тебе у земљи твојој у месту твом.

¹⁵ Подај му најам његов исти дан, и да га не зађе сунце у тебе, јер је сиромаш и тим душу држи, да не би завикао на те ка Господу, и било би ти грех.

¹⁶ Нека не гину очеви за синове ни синови за очеве; сваки за свој грех нека гине.

¹⁷ Не изврћи правице дошљаку ни сироти, и не узимај у залог у хаљине удовици.

¹⁸ Него се опомињи да си био роб у Мисиру, и да те је искупио оданде Господ Бог твој; зато ти заповедам да ово чиниш.

¹⁹ Кад жањеш летину своју на њиви својој, ако заборавиш који сноп на њиви, не враћај се да га узмеш; нека га дошљаку, сироти и удовици, да би те благословио Господ Бог твој у сваком послу руку твојих.

²⁰ Кад тресеш маслине своје, не загледај грану по грану пошто отресеш; нека дошљаку сироти и удовици.

²¹ Кад береш виноград свој, не пабирчи шта обереш; нека дошљаку сироти и удовици.

²² И опомињи се да си био роб у земљи мисирској; зато ти ја заповедам да ово чиниш.

25

Разно, особито заповест о женидби братовом удовицом и забрана неправде мере. Затирање Амалика.

¹ Кад је распра међу људима па дођу на суд да им суде, тада правога нека оправдају, а кривога нека осуде.

² И ако криви заслужује бој, тада судија нека заповеди да га повале и бију пред њим, на број према кривици његовој.

³ До четрдесет удараца нека заповеди да му ударе, не више, да се не би поништио брат твој у твојим очима, кад би му се ударило више удараца.

⁴ Немој завезати уста волу кад врше.

⁵ Кад браћа живе заједно па умре један од њих без деце, онда жена умрлога да се не уда из куће за другог; брат његов нека отиде к њој и узме је за жену и учини јој дужност деверску.

⁶ И први син ког она роди нека се назове именом брата његовог умрлог, да не погине име његово у Израилју.

⁷ Ако ли онај човек не би хтео узети снахе своје, онда снаха његова нека дође на врата пред старешине, и каже: Неће девер мој да подигне брату свом семе у Израилју, неће да ми учини дужности деверске.

⁸ Тада нека га дозову старешине места оног и разговоре се с њим; па ако се он упре и каже: Нећу да је узмем;

⁹ онда нека приступи к њему снаха његова пред старешинама, и нека му изује обућу с ноге његове и пљуне му у лице, и проговоривши нека каже: Тако ваља да буде човеку који неће да зида куће брата свог.

¹⁰ И он нека се зове у Израилју: Дом босога.

¹¹ Ако би се свадрили људи, један с другим, па би дошла жена једног да отме мужа свог из руке

другог који га бије, и пруживши руку своју ухватила би га за мошнице.

¹² Одсеци јој руку; нека не жали око твоје.

¹³ Немој имати у торби својој двојаку меру, велику и малу.

¹⁴ Немој имати у кући својој двојаку ефу, велику и малу.

¹⁵ Мера потпуна и права нека ти је; ефа потпуна и права нека ти је, да би ти се продужили дани твоји у земљи коју ти даје Господ Бог твој.

¹⁶ Јер је гад пред Господом Богом твојим ко год чини тако, ко год чини криво.

¹⁷ Опомињи се шта ти је учинио Амалик кад иђосте на путу кад иђасте из Мисира,

¹⁸ како те дочека на путу и поби на крају све уморне који иђаху за тобом, кад си био сустао и изнемогао, и не боја се Бога.

¹⁹ Зато кад те Господ Бог твој смири од свих непријатеља твојих унаоколо у земљи коју ти даје Господ Бог твој да је наследиш, тада затри спомен Амалику под небом; не заборави.

26

Изреке при приношењу првих плодова и десетка. Опомена на слушање Бога.

¹ А кад уђеш у земљу коју ти даје Господ Бог твој у наследство, и наследиш је и населиш се у њој.

² Узми првина од сваког воћа оне земље, које ћеш приносити од земље своје коју ти Господ Бог твој даје, и метнувши у котарицу иди на место које Господ Бог твој изабере да онде настани име своје,

³ и дошавши к свештенику који буде онда, реци му: Признајем данас пред Господом Богом твојим

да сам ушао у земљу за коју се Господ заклео оцима нашим да ће нам је дати.

⁴ А свештеник нека узме котарицу из твоје руке и метне је пред олтаром Господа Бога твог.

⁵ Тада проговори и реци пред Господом Богом својим: Отац мој беше сиромаш Сирином и сиђе у Мисир с мало чељади, и би онде дошљак, па поста народ велик и силан и обилан на броју.

⁶ Али Мисирци стадоше зло поступати с нама, мучише нас и удараше на нас тешке послове.

⁷ И ми заваписмо ка Господу Богу отаца својих, и Господ чу глас наш, и погледа на муку нашу, на труд наш и на невољу нашу.

⁸ И изведе нас Господ из Мисира руком крепком и мишицом подигнутом, и страхотом великом и знацима и чудесима.

⁹ И доведе нас на ово место, и даде нам земљу ову, земљу у којој тече млеко и мед.

¹⁰ Зато сад, ево, донесох првине од рода ове земље коју си ми дао, Господе. И остави их пред Господом Богом својим, и поклони се пред Господом Богом својим.

¹¹ И весели се сваким добром које ти да Господ Бог твој и дому твом, ти и Левит и дошљак који је код тебе.

¹² А кад даш све десетке од доходака својих треће године, које је године десетка, и даш Левиту, дошљаку, сироти и удовици да једу у местима твојим и насите се,

¹³ онда реци пред Господом Богом својим: Изнесох из дома свог шта је свето, и дадох Левиту и дошљаку, сироти и удовици сасвим по заповести коју си ми заповедио, не преступих заповести твојих нити заборавих;

¹⁴ не једох од тога у жалости својој, нити узех од тога на потребу нечисту, нити дадох од тога на мртваца; слушах Господа Бога свог, учиних све како си ми заповедио.

¹⁵ Погледај из светог стана свог с неба, и благослови народ свој Израилља и земљу коју си нам дао као што си се заклео оцима нашим, земљу у којој тече млеко и мед.

¹⁶ Данас ти Господ Бог твој заповеда да извршујеш ове уредбе и ове законе. Пази дакле и извршуј их од свега срца свог и од све душе своје.

¹⁷ Данас си се зарекао Господу да ће ти бити Бог и да ћеш ићи путевима Његовим и држати уредбе Његове, и заповести Његове и законе Његове, и да ћеш слушати глас Његов.

¹⁸ А Господ се теби данас зарекао да ћеш му бити народ особит, као што ти је говорио, да би држао сви заповести Његове;

¹⁹ и да ће те подигнути над све народе, које је створио хвалом, именом и славом, да будеш народ свет Господу Богу свом, као што ти је говорио.

27

Камење са законима. Проклињање са горе Евала.

¹ И заповеди Мојсије са старешинама Израилљевим народу говорећи: Држите све ове заповести које вам ја данас заповедам.

² И кад пређеш преко Јордана у земљу коју ти даје Господ Бог твој, подигни себи камење велико и намажи га кречом.

³ И напиши на њему све речи овог закона, кад пређеш да уђеш у земљу коју ти даје Господ Бог

твој, у земљу где тече млеко и мед, као што ти је казао Господ Бог отаца твојих.

⁴ Када, дакле, пређеш преко Јордана, подигни то камење, за које ти заповедам данас, на гори Евалу, и намажи га кречом.

⁵ И начини онде олтар Господу Богу свом, олтар од камења, али га немој гвожђем тесати.

⁶ Од целог камења начини олтар Господу Богу свом, и на њему принеси Господу Богу свом жртве паљенице.

⁷ Принеси и захвалне жртве, и једи их онде, и весели се пред Господом Богом својим.

⁸ И напиши на том камењу све речи овог закона добро и разговетно.

⁹ И рече Мојсије и свештеници Левити свему Израилу говорећи: Пази и чуј Израилу, данас си постао народ Господа Бога свог.

¹⁰ Зато слушај глас Господа Бога свог, и твори заповести Његове и уредбе Његове, које ти ја данас заповедам.

¹¹ И заповеди Мојсије у онај дан народу говорећи:

¹² Ови нека стану да благосиљају народ на гори Гаризину, кад пређете преко Јордана: Симеун, Левије, Јуда, Исахар, Јосиф и Венијамин.

¹³ А ови нека стану да проклињу на гори Евалу: Рувим, Гад, Асир, Завулон, Дан, и Нефталим,

¹⁴ и нека проговоре Левити, гласовито и кажу свима у Израилу:

¹⁵ Проклет да је човек који би начинио лик резан или ливен, ствар гадну пред Господом, дело руку уметничких, ако би и на скривеном месту метнуо. А сав народ одговарајући нека каже: Амин.

¹⁶ Проклет да је који би ружио оца свог или матер своју. А сав народ нека каже: Амин.

¹⁷ Проклет да је који би помакао међу ближњег свог. А сав народ нека каже: Амин.

¹⁸ Проклет да је који би завео слепца с пута. А сав народ нека каже: Амин.

¹⁹ Проклет да је који би изврнуо правицу дошљаку, сироти или удовици. А сав народ нека каже: Амин.

²⁰ Проклет да је који би облежао жену оца свог, те открио скут оца свог. А сав народ нека каже: Амин.

²¹ Проклет да је који би облежао какво год живинче. А сав народ нека каже: Амин.

²² Проклет да је који би облежао сестру своју, кћер оца свог или кћер матере своје. А сав народ нека каже: Амин.

²³ Проклет да је који би облежао ташту своју. А сав народ нека каже: Амин.

²⁴ Проклет да је који би убио ближњег свог из потаје. А сав народ нека каже: Амин.

²⁵ Проклет да је који би примио какав поклон да убије човека права. А сав народ нека каже: Амин.

²⁶ Проклет да је који не би остао на речима овог закона, и творио их. А сав народ нека каже: Амин.

28

*Обрицање благослова, претња
проклетством.*

¹ Ако добро узаслушаш глас Господа Бога свог држећи и творећи све заповести Његове, које ти ја данас заповедам, узвисиће те Господ Бог твој више свих народа на земљи.

² И доћи ће на те сви ови благослови, и стећи ће ти се, ако узаслушаш глас Господа Бога свог,

³ благословен ћеш бити у граду, и благословен ћеш бити у пољу,

⁴ благословен ће бити плод утробе твоје, и плод земље твоје и плод стоке твоје, млад говеда твојих и стада оваца твојих.

⁵ Благословена ће бити котарица твоја и наћве твоје.

⁶ Благословен ћеш бити кад долазиш и благословен ћеш бити кад полазиш.

⁷ Даће ти Господ непријатеље твоје који устану на те да их бијеш; једним ће путем доћи на те, а на седам ће путева бежати од тебе.

⁸ Господ ће послати благослов да буде с тобом у житницама твојим и у свему за шта се прихватиш руком својом, и благословиће те у земљи коју ти даје Господ Бог твој.

⁹ Поставиће те Господ да му будеш народ свет, као што ти се заклео ако уздржиш заповести Господа Бога свог и узидеш путевима Његовим.

¹⁰ И видеће сви народи на земљи да се име Господње призива на тебе, и бојаће се тебе.

¹¹ И учиниће Господ да си обилан сваким добром, плодом утробе своје и плодом стоке своје и плодом земље своје на земљи за коју се заклео Господ оцима твојим да ће ти је дати.

¹² Отвориће ти Господ добру ризницу своју, небо, да да дажд земљи твојој на време, и благословиће свако дело руку твојих те ћеш давати у зајам многим народима, а сам нећеш узимати у зајам.

¹³ И учиниће те Господ Бог твој да си глава а не реп, и бићеш само горе, а нећеш бити доле, ако узаслушаш заповести Господа Бога свог, које ти ја данас заповедам, да их држиш и твориш,

¹⁴ и не одступиш ни од једне речи коју вам ја данас заповедам ни надесно ни налево, пристајући за другим боговима да им служиш.

¹⁵ Али ако не узаслушаш глас Господа Бога свог да држиш и твориш све заповести Његове у уредбе Његове, које ти ја данас заповедам, доћи ће на тебе све ове клетве и стигнуће те.

¹⁶ Проклет ћеш бити у граду, и проклет ћеш бити у пољу.

¹⁷ Проклета ће бити котарица твоја и наћве твоје.

¹⁸ Проклет ће бити плод утробе твоје и плод земље твоје, млад говеда твојих и стада оваца твојих.

¹⁹ Проклет ћеш бити кад долазиш, и проклет ћеш бити кад полазиш.

²⁰ Послаће Господ на тебе клетву, расап и погибао у свему за шта се прихватиш руком својом и шта узрадиш, док се не затреш и не пропаднеш на пречац за зла дела своја којима си ме оставио.

²¹ Учиниће Господ Бог твој да се прилепи за те помор, докле те не истреби са земље у коју идеш да је наследиш.

²² Удариће те Господ сувом болешћу и врућицом, и грозницом и жегом и мачем, и сушом и медљиком, које ће те гонити докле не пропаднеш.

²³ А небо над главом твојом биће од бронзе, а земља под тобом од гвозђа.

²⁴ Учиниће Господ да дажд земљи твојој буде прах и пепео, који ће падати с неба на те, докле се не истребиш.

²⁵ Даће те Господ Бог твој непријатељима твојим да те бију; једним ћеш путем изаћи на њих, а на

седам ћеш путева бежати од њих, и потуцаћеш се по свим царствима на земљи.

²⁶ И мртво тело твоје биће храна свим птицама небеским и зверју земаљском, нити ће бити ко да их поплаши.

²⁷ Удариће те Господ приштевима мисирским и шуљевима и шугом и крастама да се нећеш моћи исцелити.

²⁸ Удариће те Господ лудилом и слепотом и беснилом.

²⁹ И пипаћеш у подне, као што пипа слепац по мраку, нити ћеш имати напретка на путевима својим; и чиниће ти се криво и отимаће се од тебе једнако, и неће бити никога да ти помогне.

³⁰ Оженићеш се, а други ће спавати са твојом женом; сазидаћеш кућу, а нећеш седети у њој; посадићеш виноград, а нећеш га брати.

³¹ Во твој клаће се на твоје очи, а ти га нећеш јести; магарац твој отеће се пред тобом, и неће ти се вратити; овце твоје даће се непријатељу твој, и неће бити никога да ти помогне.

³² Синови твоји и кћери твоје даће се другом народу, а очи ће твоје гледати и капаће једнако за њима, а неће бити снаге у руци твојој.

³³ Род земље твоје и сву муку твоју изјешће народ, ког не знаш, и чиниће ти криво и газиће те једнако.

³⁴ И полудећеш од оног што ћеш гледати својим очима.

³⁵ Удариће те Господ приштем злим у коленима и на ногама, да се нећеш моћи исцелити, од стопала ноге твоје до темена.

³⁶ Одвешће Господ тебе и цара твог, ког поставиш над собом, у народ ког ниси знао ти ни

стари твоји, и онде ћеш служити другим боговима, дрвету и камену.

³⁷ И бићеш чудо и прича и подсмех свим народима, у које те одведе Господ.

³⁸ Много ћеш семена изнети у поље, а мало ћеш сабрати јер ће га изјести скакавци.

³⁹ Винограде ћеш садити и радићеш их а нећеш пити вино нити ћеш их брати, јер ће изјести црви.

⁴⁰ Имаћеш маслина по свим крајевима својим, али се нећеш уљем намазати, јер ће опасти маслине твоје.

⁴¹ Родићеш синове и кћери, али неће бити твоји; јер ће отићи у ропство.

⁴² Све воће твоје и род земље твоје изјешће бубе.

⁴³ Странац који је код тебе попеће се нада те високо, а ти ћеш сићи доле, веома ниско.

⁴⁴ Он ће ти давати у зајам, а ти нећеш њему давати у зајам; он ће постати глава, а ти ћеш постати реп.

⁴⁵ И доћи ће на те све ове клетве и гониће те и стижаће те, докле се не истребиш, јер ниси слушао глас Господа Бога свог и држао заповести Његове и уредбе Његове, које ти је заповедио.

⁴⁶ И оне ће бити знак и чудо на теби и на семену твојем до века.

⁴⁷ Јер ниси служио Богу свом радосног и веселог срца у сваком обиљу.

⁴⁸ И служићеш непријатељу свом, ког ће Господ послати на тебе, у глади и у жеђи, у голоотињи и у свакој оскудици; и метнуће ти гвозден јарам на врат, докле те не сатре.

⁴⁹ Подигнуће на тебе Господ народ издалека, с краја земље, који ће долетети као орао, народ, коме језика нећеш разумети.

⁵⁰ Народ бездушан, који неће марити за старца нити ће дете жалити.

⁵¹ И изјешће плод стоке твоје и плод земље твоје, докле се не истребиш; и неће ти оставити ништа, ни жито ни вино ни уље, ни плод говеда твојих ни стада оваца твојих, докле те не затре.

⁵² И стегнуће те по свим местима твојим, докле не нападају зидови твоји високи и тврди, у које се уздаш, по свој земљи твојој; стегнуће те по свим местима твојим, по свој земљи твојој коју ти даје Господ Бог твој;

⁵³ те ћеш у тескоби и у невољи којом ће ти притужити непријатељи твоји јести плод утробе своје, месо од синова својих и од кћери својих, које ти да Господ Бог твој.

⁵⁴ Човек који је био мек и врло нежан међу вама прозлиће се према брату свом и према милој жени својој и према осталим синовима који му остану,

⁵⁵ те неће дати никоме између њих меса од синова својих које ће јести, јер неће имати ништа друго у невољи и тескоби, којом ће ти притужити непријатељ твој по свим местима твојим.

⁵⁶ Жена која је била мека и врло нежна међу вама, која од мекоте и нежности није била навикла стајати ногом својом на земљу, прозлиће се према милом мужу свом и према сину свом и према кћери својој,

⁵⁷ и постељници, која изиђе између ногу њених, и деци коју роди; јер ће их јести кришом у оскудици својој од невоље и од тескобе, којом ће ти притужити непријатељ твој по свим местима твојим.

⁵⁸ Ако не уздржиш и не уствориш све речи овог закона, које су написане у овој књизи, не бојећи се славног и страшног имена Господа Бога свог,

⁵⁹ пустиће Господ на тебе и на семе твоје зла чудесна, велика и дуга, болести љуте и дуге.

⁶⁰ И обратиће на тебе све поморе мисирске, од којих си се плашио, и прилепиће се за тебе.

⁶¹ И све болести и сва зла, која нису записана у књизи овог закона, пустиће Господ на тебе докле се не истребиш.

⁶² И остаће вас мало, а пре вас беше много као звезда небеских; јер ниси слушао глас Господа Бога свог.

⁶³ И као што вам се Господ радова добро вам чинећи и множећи вас, тако ће вам се Господ радовати затирући вас и истребљујући вас; и нестаће вас са земље у коју идете да је наследите.

⁶⁴ И расејаће те Господ по свим народима с једног краја земље до другог, и онде ћеш служити другим боговима, којих ниси знао ни ти ни оци твоји, дрвету и камену.

⁶⁵ Али у оним народима нећеш одахнути, нити ће се стопало ноге твоје одморити; него ће ти Господ дати онде срце плашљиво, очи ишчилеле и душу изнемоглу.

⁶⁶ И живот ће твој бити као да виси према теби, и плашићеш се ноћу и дању, и нећеш бити миран животом својим.

⁶⁷ Јутром ћеш говорити: Камо да је вече! А вечером ћеш говорити: Камо да је јутро! Од страха којим ће се страшити срце твоје, и од оног што ћеш гледати очима својим.

⁶⁸ И вратиће те Господ у Мисир на лађама, путем за који ти рекох: Нећеш га више видети. И онде ћете се продавати непријатељима својим да будете робови и робиње, а неће бити купца.

29

Обновљење завета.

¹ Ово су речи завета који заповеди Господ Мојсију да учини са синовима Израиљевим у земљи моавској, осим завета који је учинио с њима на Хориву.

² И сазва Мојсије све синове Израиљеве и рече им: Видели сте све што учини Господ на ваше очи у земљи мисирској Фараону и свим слугама његовим и свој земљи његовој,

³ кушања велика, која видеше очи твоје, оне знаке и чудеса велика.

⁴ Али вам не даде Господ срце, да разумете, ни очи, да видите, и уши да чујете до овог дана.

⁵ И водих вас четрдесет година по пустињи; не оветшаше хаљине ваше на вама, нити обућа твоја оветша на ногама твојим.

⁶ Хлеба не једосте, ни писте вино и силовито пиће, да бисте познали да сам ја Господ Бог ваш.

⁷ И кад дођосте на ово место, изиђе Сион, цар есевонски и Ог, цар васански пред нас у бој; и побисмо их.

⁸ И узесмо земљу њихову, и дадосмо је у наследство племену Рувимовом и племену Гадовом и половини племена Манасијиног.

⁹ Зато држите речи овог завета и творите их, да бисте напредовали у свему што радите.

¹⁰ Ви стојите данас сви пред Господом Богом својим, главари од племена ваших, старешине ваше и управитељи ваши, сви људи Израиљци,

¹¹ деца ваша, жене ваше, и дошљак који је у вашем логору, и онај који ти дрва сече, и онај који ти воду носи.

¹² Да пристанеш на завет Господа Бога свог и на клетву Његову, коју учини с тобом данас Господ Бог твој,

¹³ да те данас постави себи за народ и да ти Он буде Бог, као што ти је рекао и као што се заклео оцима твојим, Авраму, Исаку и Јакову.

¹⁴ И не с вама самима чиним овај завет и ову клетву;

¹⁵ него са сваким који данас стоји овде с нама пред Господом Богом нашим, и са сваким који није данас овде с нама.

¹⁶ Јер ви знате како смо живели у земљи мисирској, и како смо прошли кроз народе кроз које смо прошли.

¹⁷ И видели сте гадове њихове и идоле њихове од дрвета и од камена, од сребра и од злата, који су код њих.

¹⁸ Нека не буде међу вама човека ни жене ни породице ни племена, коме би се срце одвратило данас од Господа Бога нашег, да иде да служи боговима оних народа; нека не буде међу вама корена на коме би растао отров или пелен.

¹⁹ И чувши речи ове клетве да се не похвали у срцу свом говорећи: Бићу миран ако идем за оним што у срцу свом смислим, додајући пијанство жеђи.

²⁰ Неће Господ опростити таквومه, него ће се онда распалити гнев Господњи и ревност Његова на таквог човека, и пашће на њ сва клетва која је написана у овој књизи, и истребиће Господ име његово под небом.

²¹ И одлучиће га Господ на зло од свих племена Израилевих по свим клетвама завета написаног у књизи овог закона.

²² Тада ће говорити потоњи нараштај, синови

ваши који настану иза вас, и дошљак који дође из далеке земље, кад виде зла у земљи овој и болести, које ће Господ пустити на њу,

²³ земљу ову опаљену сумпором и сољу, где се не сеје нити шта ниче нити на њој расте каква биљка, као где је пропао Содом и Гомор, Адама и Севојим, које затре Господ у гневу свом и у јарости својој,

²⁴ говориће сви народи: Зашто учини ово Господ од ове земље? Каква је то жестина великог гнева?

²⁵ И одговараће се: Јер оставише завет Господа Бога отаца својих, који учини с њима кад их изведе из земље мисирске.

²⁶ Јер идоше и служише другим боговима и поклањаше им се, боговима којих не знаше и који им ништа не дадоше.

²⁷ Зато се Господ разгневи на ту земљу, и пусти на њу сва проклетства написана у овој књизи.

²⁸ И истреби их Господ Бог из земље њихове у гневу и јарости и љутини великој, и избаци их у другу земљу, као што се види данас.

²⁹ Шта је тајно оно је Господа Бога нашег, а јавно је наше и синова наших довека, да бисмо извршавали све речи овог закона.

30

Мојсије јавља послушним милост и благослов, а непослушним проклетство и казну.

¹ А кад дође на тебе све ово, благослов и клетва коју изнесох преда те, ако их се опоменеш у срцу свом, где би год био међу народима, у које те загна Господ Бог твој,

² и обратиш се ка Господу Богу свом и послушаш глас Његов у свему што ти ја заповедам данас, ти

и синови твоји, из свега срца свог и из све душе своје,

³ тада ће Господ Бог твој повратити робље твоје и смиловаће се на тебе, и опет ће те сабрати између свих народа, по којима те буде расејао Господ Бог твој.

⁴ Ако би ко твој и на крај света загнан био, отуда ће те опет сабрати Господ Бог твој и отуда те узети.

⁵ И одвешће те опет Господ Бог твој у земљу коју беху наследили оци твоји, и наследићеш је, и учиниће ти добро и умножиће те већма него оце твоје.

⁶ И обрезаће Господ Бог твој срце твоје и срце семена твог, да би љубио Господа Бога свог из свега срца свог и из све душе своје, да будеш жив.

⁷ А све клетве ове обратиће Господ Бог твој на непријатеље твоје и на ненавиднике твоје, који су те гонили.

⁸ А ти кад се обратиш и станеш слушати глас Господа Бога свог и творити све заповести Његове, које ти ја данас заповедам,

⁹ даће ти Господ Бог твој срећу у сваком делу руку твојих, у плоду утробе твоје, у плоду стоке твоје, у плоду земље твоје; јер ће ти се Господ Бог твој опет радовати чинећи ти добро, као што се радовао оцима твојим,

¹⁰ ако узаслушаш глас Господа Бога свог држећи све заповести Његове и уредбе Његове, написане у књизи овог закона; кад се обратиш ка Господу Богу свом свим срцем својим и свом душом својом.

¹¹ Јер заповест коју ти ја заповедам данас нити је високо ни далеко од тебе.

¹² Није на небу, да кажеш: Ко ће нам се попети на небо да нам је скине и каже нам је да бисмо је творили?

¹³ Нити је преко мора, да кажеш ко ће нам отићи преко мора, да нам је донесе и каже нам је, да бисмо је творили?

¹⁴ Него ти је врло близу ова реч, у устима твојим и у срцу твојем, да би је творио.

¹⁵ Гле, изнесох данас преда те живот и смрт, добро и зло.

¹⁶ Јер ти заповедам данас да љубиш Господа Бога свог ходећи путевима Његовим и држећи заповести Његове и уредбе Његове и законе Његове, да би жив био и умножио се, и да би те благословио Господ Бог твој у земљи у коју идеш да је наследиш.

¹⁷ Ако ли се одврати срце твоје и не узаслушаш, него застраниш да се клањаш другим боговима и њима служиш,

¹⁸ јављам вам данас да ћете заиста пропасти, нити ћете продужити дана својих на земљи, у коју идеш преко Јордана да је наследиш.

¹⁹ Сведочим вам данас небом и земљом, да сам ставио пред вас живот и смрт, благослов и проклетство; зато изабери живот да будеш жив ти и семе твоје,

²⁰ љубећи Господа Бога свог, слушајући глас Његов и држећи се Њега; јер је Он живот твој и дужина дана твојих; да би наставао на земљи, за коју се заклео Господ оцима твојим, Авраму, Исаку и Јакову, да ће им је дати.

31

Мојсије оставља своју службу и поставља

Исуса на своје место.

¹ Потом дође Мојсије и каза ове речи свему Израилју,

² и рече им: Мени има данас сто и двадесет година, не могу више одлазити и долазити; а и Господ ми је рекао: Нећеш прећи преко тог Јордана.

³ Господ ће Бог твој ићи пред тобом, и истребиће оне народе испред тебе, и ти ћеш их наследити; Исус ће ићи пред тобом као што је казао Господ.

⁴ И учиниће Господ с њима како је учинио са Сионом и Огом, царевима аморејским и са земљом њиховом, те их је истребио.

⁵ Зато кад вам их преда Господ учините им сасвим онако како сам вам заповедио.

⁶ Будите слободни и храбри, и не бојте их се и не плашите се од њих; јер Господ Бог твој иде с тобом, неће одступити од тебе, нити ће те оставити.

⁷ Потом дозвољава Мојсије Исуса, и рече му пред свим Израилљем: Буди слободан и храбар; јер ћеш ући с овим народом у земљу за коју се заклео Господ оцима њиховим да ће им је дати, а ти ћеш им је разделити у наследство.

⁸ Јер Господ који иде пред тобом биће с тобом, неће одступити од тебе, нити ће те оставити, не бој се и не плаши се.

⁹ И Мојсије написа овај закон, и даде га свештеницима, синовима Левијевим, који ношаху ковчег завета Господњег, и свим старешинама Израилљевим.

¹⁰ И заповеди им Мојсије говорећи: Сваке седме године, у одређено време године опросне, на празник сеница,

¹¹ кад дође сав Израилъ и стане пред Господа Бога свог на месту које изабере, читај овај закон пред свим Израилъем да чују,

¹² сабравши народ, људе и жене, децу и дошљаке, који буду у местима твојим, да чују и уче да се боје Господа Бога вашег, и држе и творе све речи овог закона;

¹³ и синови њихови, који још не знају, нека чују и уче бојати се Господа Бога вашег, докле сте год живи на земљи у коју идете преко Јордана да је наследите.

¹⁴ А Господ рече Мојсију: Ево, приближи се време да умреш. Дозови Исуса и станите обојица у шатору од састанка, да му дам заповести. И отиде Мојсије и Исус, и стадоше у шатору од састанка.

¹⁵ И јави се Господ у шатору у ступу од облака, и стајаше ступ од облака над вратима од шатора.

¹⁶ И рече Господ Мојсију: Ево, ти ћеш починути с оцима својим; а народ овај уставши чиниће прељубу за туђим боговима оне земље у коју иде, и оставиће ме и поквариће завет мој, који учиних с њима.

¹⁷ И онда ће се распалити мој гнев на њих, и оставићу их, и сакрићу лице своје од њих; они ће се прождрети, и снаћи ће их зла многа и невоље; и онда ће рећи: Да ме не снађоше ова зла зато што Бог мој није посред мене?

¹⁸ А ја ћу онда сасвим сакрити лице своје за сва зла која учинише обративши се к другим боговима.

¹⁹ Зато сад напишите себи ову песму, и научи је синове Израилъеве; метни им је у уста да ми та песма буде сведок на синове Израилъеве.

²⁰ Јер ћу га одвести у земљу за коју сам се заклео оцима његовим, у којој тече млеко и мед; онде ће јести и наситиће се и угојиће се, па ће се онда обратити к другим боговима и њима ће служити, а за мене неће марити, и поквариће завет мој.

²¹ А кад га снађу зла многа и невоље, онда ће та песма сведочити на њих; јер се неће заборавити нити ће је нестати из уста семена њиховог. Јер знам мисли њихове и шта ће још данас чинити, пре него их уведем у земљу за коју сам се заклео.

²² И написа Мојсије ту песму онај дан, и научи синове Израилјеве.

²³ И Господ даде заповести Исусу Навином говорећи: Буди слободан и храбар, јер ћеш ти увести синове Израилјеве у земљу за коју сам им се заклео и ја ћу бити с тобом.

²⁴ И кад написа речи овог закона у књигу, све до краја,

²⁵ заповеди Мојсије Левитима, који ношаху ковчег завета Господњег, говорећи:

²⁶ Узмите ову књигу закона и метните је покрај ковчега завета Господа Бога свог, да буде онде сведок на вас.

²⁷ Јер знам непокорност твоју и тврди врат твој. Ето, докле сам још жив с вама, до данас, бејасте непокорни Господу; а камоли кад ја умрем?

²⁸ Скупите мени све старешине од племена својих и управитеље своје да им кажем да чују ове речи, и да им засведочим небом и земљом.

²⁹ Јер знам да ћете се по смрти мојој покварити, и заћи с пута који вам заповедих; и зато ће вас задесити ово зло најпосле, кад станете чинити

што је зло пред Господом гневeћи Га делом руку својих.

³⁰ И изговори Мојсије да чује сав збор Израилљев речи ове песме до краја.

32

Песма Мојсијева. Бог га припрема на смрт.

- ¹ Слушај, небо, говорићу;
и земља нека чује говор уста мојих.
- ² Нека се спусти као дажд наука моја,
и нека падне као роса говор мој,
као ситан дажд на младу траву
и као крупан дажд на одраслу траву.
- ³ Јер ћу јављати име Господње;
величајте Бога нашег.
- ⁴ Дело је те Стене савршено,
јер су сви путеви Његови правда;
Бог је веран, без неправде;
праведан је и истинит.
- ⁵ Они се покварише према Њему;
њихово неваљалство није неваљалство
синова Његових;
то је род зао и покварен.
- ⁶ Тако ли враћате Господу,
народе луди и безумни?
Није ли Он Отац твој
који те је задобио?
Он те је начинио и створио.
- ⁷ Опомени се некадашњих дана,
погледајте године сваког века;
питај оца свог и он ће ти јавити,
старије своје и казаће ти.

8 Кад Вишњи раздаде наследство народима,
кад подели синове Адамове,
постави међе народима по броју синова
Израиљевих.

9 Јер је део Господњи народ Његов,
Јаков је уже наследства Његовог.

10 Нађе га у земљи пустој,
на месту страшном где бучи пустош;
води га унаоколо, учи га
и чува као зеницу ока свог.

11 Као што орао измамљује орлиће своје,
диже се над птићима својим,
шири крила своја, узима их
и носи на крилима својим,

12 Тако га Господ вођаше,
и с њим не беше туђег бога;

13 Вођаше га на висине земаљске
да једе род пољски,
и даваше му да сиса мед из стене
и уље из тврдог камена,

14 Масло од крава и млеко од оваца
с претилином од јагањаца и овнова васанских
и јараца,
са срцем зрна пшеничних;
и пио си вино, крв од грозђа.

15 Али се Израилъ угоји, па се стаде ритати;
утио си, удебљао и засалио;
па остави Бога који га је створио,
и презре стену спасења свог.

16 На ревност раздражише Га туђим боговима,
гадовима разгневише Га.

17 Приносише жртве ђаволима, не Богу,
боговима, којих нису знали,

новим, који из близа дођоше,
којих се нису страшили оци ваши.

18 Стену која те је родила заборавио си;
заборавио си Бога Створитеља свог.

19 Кад то виде Господ, разгневи се
на синове своје и на кћери своје,

20 И рече: Сакрићу од њих лице своје,
видећу какав ће им бити последак,
јер су род покварен,
синови у којима нема вере.

21 Они ме раздражише на ревност оним што није
Бог,
разгневише својим таштинама;
и ја ћу њих раздражити на ревност оним који није
народ,
народом лудим разљутићу их.

22 Јер се огањ разгорео у гневу мом,
и гореће до најдубљег пакла;
спалиће земљу и род њен,
и попалиће темеље брдима.

23 Згрнућу на њих зла,
стреле своје побацаћу на њих.

24 Глад ће их цедити,
врућице и љути помори прождираще их;
и зубе зверске послаћу на њих
и јед змија земаљских.

25 Споља ће их убијати мач,
а по клетима страх,
и момка и девојку,
дете на сиси и седог човека.

26 Рекао бих: Расејаћу их по свим угловима
земаљским,

учинићу да нестане спомен њихов између
људи,

27 Да ми није до мржње непријатељеве,
да се не би непријатељи њихови понели и
рекли:

Рука се наша узвисила,
а није Господ учинио све ово.

28 Јер су народ који пропада са својих намера,
и нема у њих разума.

29 Камо да су паметни, да разумеју ово,
и гледају на крај свој!

30 Како би један гонио хиљаду
а двојица терала десет хиљада,
да их није стена њихова продала
и Господ их предао?

31 Јер стена њихова није као наша Стена;
непријатељи наши нека буду судије.

32 Јер је чокот њихов од чокота содомског
и из поља гоморског;
грожђе је њихово грожђе отровно,
пуца су му горка.

33 Вино је њихово отров змајевски,
и љути јед аспидин.

34 Није ли то сакривено код мене,
запечаћено у ризницама мојим?

35 Моја је освета и плата,
у своје време попузнуће нога њихова,
јер је близу дан пропасти њихове,
и иде брзо шта ће их задесити.

36 Судиће Господ народу свом,
и жао ће му бити слуга Његових,
кад види да је прошла снага

и да нема ништа ни од ухваћеног ни од остављеног.

37 И рећи ће: Где су богови њихови?
Стена у коју се уздаше?

38 Који сало од жртава његових једоше
и пише вино од налива њихових.
Нека устану и помогну вам,
и нека вам буду заклон.

39 Видите сада да сам ја, ја сам,
и да нема Бога осим мене.
Ја убијам и оживљујем,
раним и исцељујем,
и нема никога ко би избавио из моје руке.

40 Јер подижем к небу руку своју
и кажем: Ја сам жив довека.

41 Ако наоштрим сјајни мач свој
и узмем у руку суд,
учинићу освету на непријатељима својим
и вратићу онима који мрзе на ме.

42 Опојићу стреле своје крвљу,
и мач ће се мој најести меса,
крвљу исечених и заробљених,
кад почнем освету на непријатељима.

43 Веселите се народи с народом Његовим,
јер ће покајати крв слуга својих,
и осветиће се непријатељима својим,
и очистиће земљу своју и народ свој.

44 И дође Мојсије и изговори све речи песме ове
народу, он и Исус, син Навин.

45 А кад изговори Мојсије све речи ове свему
Израиљу,

⁴⁶ рече им: Привијте срце своје к свим речима које вам ја данас засведочавам, и казујте их синовима својим да би држали све речи овог закона и творили их.

⁴⁷ Јер није празна реч да за њу не марите, него је живот ваш; и том ћете речју продужити дане своје на земљи, у коју идете преко Јордана да је наследите.

⁴⁸ У исти дан рече Господ Мојсију говорећи:

⁴⁹ Изиђи на ову гору аваримску, на гору Навав, која је у земљи моавској према Јерихону, и види земљу хананску коју дајем синовима Израиљевим у државу.

⁵⁰ И умри на гори на коју изиђеш, и прибери с к роду свом, као што је умро Арон, брат твој на гори Ору и прибрао се к роду свом.

⁵¹ Јер ми згрешисте међу синовима Израиљевим на води од свађе у Кадису у пустињи Сину, што ме не прослависте међу синовима Израиљевим.

⁵² Пред собом ћеш видети земљу, али нећеш у њу ући, у земљу коју дајем синовима Израиљевим.

33

Мојсијев последњи благослов и прорицање о дванаест племена.

¹ А ово је благослов којим благослови Мојсије, човек Божји синове Израиљеве пред смрт своју.

² И рече:

Господ изиђе са Синаја, и показа им се са Сира;
засја с горе фаранске,

и дође с мноштвом хиљада светаца,
а у десници му закон огњени за њих.

³ Доиста љуби народе;
сви су свети Његови у руци Твојој;
и они се слеглоше к ногама Твојим
да приме речи Твоје.

⁴ Мојсије нам даде закон,
наследство збору Јаковљево.

⁵ Јер беше цар у Израилју,
кад се сабираху кнезови народни,
племена Израилјева.

⁶ Да живи Рувим и не умре,
а људи његових да буде мало!

⁷ А за Јуду рече:

Услиши Господе глас Јудин,
и доведи га опет к народу његовом;
руке његове нека војују на њ,
а Ти му помажи против непријатеља његових.

⁸ И за Левија рече:

Твој Тумим и Твој Урим
нека буду у човека Твог светог,
ког си окушао у Маси
и с којим си се препирао на води Мериви;

⁹ Који каже оцу свом и матери својој:
Не гледам на вас;
који не познаје браћу своју
и за синове своје не зна,
јер држи речи Твоје
и завет Твој чува.

¹⁰ Они уче уредбама Твојим Јакова

и закону Твом Израилља,
и међу кад под ноздрве Твоје
и жртву што се сажиге на олтар Твој.

11 Благослови, Господе, војску његову,
и нека Ти мило буде дело руку његових;
поломи бедре онима који устају на њ
и који мрзе на њ, да не устану.

12 За Венијамина рече:

Мили Господу
наставаће без страха с Њим;
заклањаће га сваки дан,
и међу плећима Његовим наставаће.

13 И за Јосифа рече:

Благословена је земља његова од Господа
благодом с неба, росом
и из дубине одоздо,

14 И благом које долази од сунца,
и благом које долази од месеца.

15 И благом старих брда
и благом вечних хумова.

16 И благом на земљи
и обиљем њеним,
и милошћу оног који стоји у купини.
Нека то дође не главу Јосифу
и на теме одвојеноме између браће своје.

17 Красота је његова као у првенца телета,
и рогови његови као рогови у једнорога;
њима ће бости народе све до краја земље;
то је мноштво хиљада Јефремових и хиљаде
Манасијине.

18 А за Завулоне рече:

Весели се Завулоне изласком својим,
и Исахаре шаторима својим.

19 Народе ће сазвати на гору,
онде ће принети жртве праведне;
јер ће обиље морско сисати
и скривено благо у песку.

20 А за Гада рече:

Благословен је који шири Гада;
он настава као лав, и кида руку и главу.

21 Изабра себи прво,
јер онде доби део од Оног који даде закон;
зато ће ићи с кнезовима народним,
и извршавати правду Господњу
и судове Његове с Израиљем.

22 А за Дана рече:

Дан је лавић, који ће искарати из Васана.

23 И за Нефталима рече:

Нефталиме, сити милости
и пуни благослова Господњег,
запад и југ узми.

24 И за Асира рече:

Асир ће бити благослов мимо друге синове,
биће мио браћи својој,
замакаће у уље ногу своју.

- 25 Гвожђе и бронза биће под обућом твојом;
и докле трају дани твоји трајаће снага твоја.
- 26 Израилју! Нико није као Бог,
који иде по небу теби у помоћ,
и у величанству свом на облацима.
- 27 Заклон је Бог вечни
и под мишицом вечном;
Он ће одагнати испред тебе непријатеље твоје,
и рећи ће: Затри!
- 28 Да би наставао Израилљ сам безбрижно,
извор Јаковљев,
у земљи обилној житом и вином;
и небо ће његово покропити росом.
- 29 Благо теби народе Израилју!
Ко је као ти, народ ког је сачувао Господ,
штит помоћи твоје,
и мач славе твоје?
Непријатељи ће се твоји понизити,
а ти ћеш газити висине њихове.

34

Смрт Мојсијева.

- 1 Тада изиђе Мојсије из поља моавског на гору Нава, на врх Фазге, која је према Јерихону; и показа му Господ сву земљу од Галада до Дана;
- 2 и сву земљу Нефталимову; и земљу Јефремову и Манасијину, и сву земљу Јудину до мора западног,
- 3 и јужну страну, и равницу, долину под Јерихоном местом где има много палмових дрвета до Сигора.
- 4 И рече му Господ: Ово је земља, за коју сам се заклео Авраму, Исаку и Јакову говорећи: Семену

твом даћу је. Показах ти да је видиш очима својим, али у њу нећеш ући.

⁵ И умре онде Мојсије, слуга Господњи у земљи моавској по речи Господњој.

⁶ А погребе га Господ у долини у земљи моавској према Вет-Фегору; и нико не дозна за гроб његов до данашњег дана.

⁷ И беше Мојсију сто и двадесет година кад умре, и не беху потамнеле очи његове нити га снага издала.

⁸ И плакаше синови Израилјеви за Мојсијем у пољу моавском тридесет дана; и прођоше плачни дани жалости за Мојсијем.

⁹ А Исус син Навин беше пун духа мудрости, јер Мојсије беше метнуо на њ руке своје. И слушаше га синови Израилјеви, и творише као што заповеди Господ преко Мојсија.

¹⁰ Али не уста више пророк у Израиљу као Мојсије, ког Господ позна лицем к лицу,

¹¹ у свим знацима и чудесима, за која посла Господ да их учини у земљи мисирској на Фараону и на свим слугама његовим и на свој земљи његовој,

¹² и у свим делима крепке руке и у свим страхотама великим, које учини Мојсије пред свим Израиљем.

**Свето писмо или Библија Превод
Даничић-Караџић
The Holy Bible in Serbian, Daničić-Karadžić
translation, Cyrillic Alphabet**

Public Domain

Language: српски (Serbian)

Овај превод Библије је у јавном власништву (није заштићен ауторским правима).

2025-12-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 31 Dec 2025 from source files
dated 31 Dec 2025

0a850a1f-1f62-5a53-8998-5f6da46dcea8